Nr. 116 (15.195).
Ч. 116 (15.195).

Lwów, środa 24. maja 1939.
Львів, середа 24. травня 1939.

Opłata pocztowa
uiszczona gotówką.

Rok LX.
Рік LX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А. Б.

DIŁO

Wychodzi codziennie rano.

Редакція й Адміністрація:
ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-41
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504 060
" Банку Чеських Лєгіон
Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) 5.00 зол
чвертьрічно . . . . 15.00 "
піврічно . . . . . . 30.00 "
річно . . . . 60.00 "
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕ-
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Поміч усіми силами на суші на морі і в повітрі

Італійсько-німецький пакт.

БЕРЛІН, ПАТ. В понеділок підписано в Берліні італійсько - німецький пакт союзу і приязни, такого змісту:

Канцлер Німеччини та король Італії і Альбанії і цісар Етіопії ствердили, що прийшла пора, щоб скріпити святочним пактом приязнь та ідеольогічну спільноту між націонал - соціялістичною Німеччиною і фашистівською Італією.

Устійнено раз на все кордони між Італією та Німеччиною, витворено трівкі звязки для взаїмної підтримки і помочі; обі держави ще раз висловлюються за політикою, якої основи й цілі вони вже давніше спільно устійнили і яка виявилась успішною для інтересів обох країв та для европейського миру. Зєдинені внутрішнім спорідненням світоглядів та єдністю інтересів, оба народи рішені і в майбутньому виступати рамя об рамя та спільними силами, щоб запевнити свій життєвий простір та зберегти мир. На тім шляху, що його визначила історія, хоче Німеччина й Італія забезпечити засади західної цивілізації у світі повнім неспокою та розкладу.

Щоб ці засади взяти в рами дипльоматичного договору, представники обох держав: міністр фон Рібентроп, що його визначив канцлер Німеччини, та міністр Чяно, якого вислав король Італії і Альбанії та цісар Етіопії, після вимінн як слід приготованих повновластей, приняли такі постанови:

1. стаття: Обі сторони будуть у тіснім контакті, щоб ВЗАІМНО ПОРОЗУМІВАТИСЯ у всіх справах, які торкаються їхніх спільних інтересів або загально - европейської ситуації.

2. стаття: Якщоб міжнародні події якнебудь загрозили спільним інтересам обох сторін, вони негайно приступлять до спільних нарад, щоб поробити відповідні кроки. Якщоб зі зовні загрожено безпеку або інші життеві інтереси одного з контрагентів, другий контрагент дасть ПОВНУ ПОЛІТИЧНУ Й ДИПЛЬОМАТИЧНУ ПОМІЧ, щоб усунути загрозу.

3. стаття: Якщо всупереч бажанням і надії контрагентів один з них вмішавсяби у ЗБРОЙНИЙ КОНФЛІКТ з іншою державою, другий контрагент стане при ньому як союзник, підтримуючи його всіми силами на суші, на морі та в повітрі.

4. стаття: Щоб на випадок потреби запевнити якнайскорше виконання зобовязань зясованих у 3. статті, уряди обох держав дальше поглиблюватимуть СПІВПРАЦЮ У ВІЙСЬКОВІЙ ДІЛЯНЦІ та в ділянці військового господарства. Подібно порозуміються оба уряди що до інших необхідних заходів, які дадуть змогу практично здійснити постанови цього пакту.

Згідно з цілями, зясованими у 1. та 2. статті пакту, оба уряди утворять ПОСТІЙНІ КОМІСІЇ, що підлягатимуть обом міністрам закордонних справ.

5. стаття: Обі сторони зобовязуються вже тепер, що на випадок війни, яку велиби спільно, заключуватимуть перемиря і мир ЛИШЕ ПО ПОВНІМ ВЗАІМНІМ ПОРОЗУМІННІ.

6. стаття: Обі сторони оцінюють значіння спільних ВЗАЄМИН ЗІ ЗАПРИЯЗНЕНИМИ ДЕРЖАВАМИ та постановляють підтримувати ці взаємини і в майбутньому та формувати їх згідно з ідентичними інтересами, які лучать їх з тими державами.

7. стаття: Цей пакт входить у життя з хвилиною, як його підписано. Оба контрагенти погоджуються, що той пакт ОБОВЯЗУВАТИМЕ 10 РОКІВ; у відповідальнім часі перед тим речинцем вони порозуміються що до продовження того пакту.

Як підписано німецько-італійський договір.

БЕРЛІН, ПАТ. В понеділок в 11. год. підписано італьо-німецький політично - військовий договір. У почесній салі канцлерської палати зібралися міністри Чяно і Рібентроп, маршал Герінґ, ґенерали Паріяні, Бравхіч, Кайтель і інші, амб. Аттоліко та представники преси.

Перед 11. год. увійшов на салю Гітлер, підписав договір та дав мін. Чянові найвищий німецький ордер. Коли він вийшов, промовили оба міністри; їхні промови трансмітовано через радіо.

Промови після підписання італійсько-німецького пакту.

ПРОМОВА РІБЕНТРОПА.

БЕРЛІН, ПАТ. Після підписання пакту оба міністри виголосили промови, що їх трансмітовано через радіо.

Мін. Рібентроп заявив, що з початком травня Гітлер і Мусоліні рішили заключити політично - військовий пакт, щоб виявити тісні звязки, які лучать обі держави.

Нині, по двох тижнях, німецький нарід з ентузіязмом витає представника Мусолінія, мін. Чяна, який підписав той історичний пакт. Цей акт є кінцевим етапом розвоєвого процесу, що полягає на схожости ідеалів обох революцій: націонал-соціялістичної та фашистівської. Вони довели до що раз то тіснішої спільноти інтересів та до що раз то сильнішого закріплення звязків, що лучать оба народи. Світ мусить зрозуміти, що ніякі інтриґи не можуть тут нічого змінити.

ПРОМОВА ЧЯНА.

Мін. Чяно ствердив, що новозаключений пакт приязни підкреслює глибоку спільноту обох держав у виразно означених політичних та військових зобовязаннях.

Ті народи заключили союз для оборони засад ладу і справедливости; вони утворили нерозривний бльок сили та спільних інтересів. Новозаключений пакт є такий короткий, ясний та однозначний, що не вимагає ніяких коментарів. Він визначує шлях, яким ітимуть обі держави; шлях, який веде до загального мира при незломній обороні прав до життя і розвитку.

АКЦІЯ БЕНЕША.

Мадярське радіо повідомляє, що б. президент Бенеш звернувся до Англії та Франції з проханням, щоб вони боронили чеську справу перед Радою Ліги Націй.

МІНІСТР ВІЙСЬКОВИХ СПРАВ ВЕРНУВСЯ ДО ВАРШАВИ.

ВАРШАВА, ПАТ. Міністр військових справ ґен. Каспшицький вернувся 21. ц. м. зі службової подорожі до Парижа

У вересні кульмінаційна точка польсько німецького напруження?

ШТОКГОЛЬМ, ПАТ. Як подає часопис „Берлінґске Тіденде", у Берліні припускають, що кульмінаційна точка у польсько-німецькім конфлікті прийде у вересні. Берлін сподіється, що Польща буде тоді готова йти на переговори, бо теперішня мобілізація ослабить її економічно.

Французький проєкт англьо-совітського порозуміння у насвітленні

ЛЬОНДОНСЬКОГО ЩОДЕННИКА.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Дипльоматичний кореспондент „Дейлі Телеґрафу" повідомляє з Женеви, що французькі міністри предложили мін. Галіфаксові пропозиції такого змісту:

1 Пакт взаїмної помочі між Англією, Францією та ССР для оборони перед агресією проти котроїнебудь з тих держав.

2 Порозуміння між трьома державами що до взаїмної помочі для оборони перед німецькою агресією держав, що межують з Німеччиною.

3 Порозуміння у справі консультації що до помочі проти німецької агресії для держав, які не межують з Німеччиною, але яких інтеґральність цікавить хочаб одного з контрагентів.

Засідання Ради Ліґи Націй.

СПРАВИ КИТАЮ, ПАЛЕСТИНИ ТА АЛЯНДСЬКИХ ОСТРОВІВ.

ЖЕНЕВА, ПАТ. Перед понеділковим засіданням Ради Ліґи Націй відбулися два тайні засідання, на яких устійнено денний порядок сесії.

Засідання почалося в год. 16.30. Китайський делеґат домагався, щоб утворити координаційний комітет, який зорганізувавби поміч поодиноких держав для Китаю; мін. Галіфакс та мін. Бонне виступили проти того внеску, що Рада приняла до відома. Опісля Рада перейшла до Палестинської справи: мін. Галіфакс заявив, що проекту описаного в „Білій Книзі" не може ще піддавати дускусії в Женеві, бо брит. уряд щойно предложив її парляментові. Цю справу розгляне в червні мандатова комісія. На чергу прийшла справа Аляндських островів. Фінляндський міністр Гольсті підкреслив, що демілітаризація тих островів небезпечна для Фінляндії та Швеції, тому Фінляндія мусить приготовити їх до оборони. Шведський міністр Зандлєр підтримав домагання Фінляндії. У дискусії забрав також голос польський представник мін. Комарніцький, що підкреслив приязні взаємини між Польщею та Фінляндією.

Українців у Львові нема!..

Львів, 22. травня 1939.

Коли пишемо ці радки — у передполудневих годинах понеділка — не маємо ще перед собою ані офіціяльних даних про вибори до міської ради у Львові, ані повного та всистематизованого матеріялу від українського Виборчого Комітету. Маємо тільки дуже загальні та загальникові вістки, які всі разом зводяться до того, що українці не матимуть у новій міській раді Львова — ніодного свого представника! І перед цим найважнішим фактом — всі інші факти, всі подробиці передвиборчого періоду та самого виборчого акту — сходять на задній плян. Тому теж усе те, що почуємо та дістанемо на письмі про ці вибори — це буде тільки ілюстрація, тільки орнаментика, більш або менш приваблива, але без ніякої сутньої вартости: сутню вартість має те, що **офіціяльних 16% українців на основі урядової статистики з 1931. року, фактично нині, у 1939. році, добрих 60.000 (шістьдесять тисяч) свідомого українського елементу у Львові — не матиме зовсім свого представництва в міській раді!**

Коли при минулих виборах діялися такі містерії, як та з листою през. Децикевича, яка „десь заподілася“ щезла і не можна було її віднайти і коли в останній хвилині „вийшов“ один український радний саме той, що його мандату самі українці не дуже сподівалися, — серед самих поляків був дуже невиразний настрій. „Перестаралися“ — мовляв. Відомо нам цілком конкретно, що деякі дуже високі державні достойники та чільні політики з проурядового табору висловлювали ще недавно своє обурення з приводу „вилускування“ українських виборців анонімовими особами: вони вживали головно того річево слушного аргументу, що кількох, нехай і кільканацятьох українських радних у Львові майже в нічому не могли б змінити відношення сил на терені міської ради та вплинути на її господарку, а не було б прилюдного згіршення та несмаку, що перекреслюється істнування кількадесяти тисяч громадян.

Ми підходимо до цієї справи трохи інакше. Передовсім наш засадничий підхід такий, що, **вибори мають бути виборами.** Кожна акція, яка змагає до того, щоб загальні, безпосередні і **тайні вибори не дали правдивого образу** мешканців даного виборчого терену, передовсім **правдивого образу** відношення сил національних, віроісповідних, політичних і господарських, — кожна така акція **бє у підвалини** правовости, деморалізує всю атмосферу і примушує людей достосовуватися до метод боротьби. Такою акцією є однаково штучне — хоч леґальне — вирізування виборчих округ у формі ковбасок, питайних знаків чи віолінових ключів, як і масове, плянове та зорґанізоване пропущення у листах або викреслювання виборців під закидом, що вони не є громадянами чи що не живуть від року у Львові (читали ми, що цією справою зайнялася прокуратура: дуже цікаво, чи вислід слідства буде поданий до прилюдного відома і чи будуть заперечені вістки про ту акцію, які по нинішній день кружляють по місті!), або як уневажнювання українських карток голосування, всупереч мовному законові, згідно з яким терен міста (громади) належить до того ступня адміністраційної одиниці, де можна вживати й української мови, як мови звязків із даною владою. Кожна така акція у висліді мусить дати **викривлений образ міста та його мешканців.** Мусить створювати **фікції,** які нікому не приносять ніякої користи, зате тільки загострюють національні, політичні й соціяльні відносини, непотрібно згущують атмосферу, роблять її непридатною для ніякої співпраці навіть на тому терені, на якому вона справді могла б бути для загального добра.

Є такі польські громадські кола, які явно проповідують засаду, що польський характер міста Львова має знайти своє підтвердження в однородно-польському характері міського представництва, та що — допускаючи жидівських радних, яких не можна не допустити, бо істнують суцільні жидівські дільниці — ніяк уже не можна допустити українців, бо кожний український мандат — це зазіхання на польський стан посідання. Коли такі засади стають духовим кормом польського громадянства, то це річ даної політичної доктрини: глупої, шкідливої, короткозорої, але такої, яку вільно сірому польському громадянинові ісповідувати. І не було б із неї нікому лиха, коли б така засада залишилась у сфері партійних доктрин. Колиж у висліді безлічі ріжних моментів практичний вислід виборів збігається з цією націоналістично-ексклюзивною тезою, то справа стає поважна. Бо тоді зачеплені вже обидва народи і держава і взаємини між обома народами та між одним народом і державою.

Що тут багато говорити: був один український радний „на показ“, **тепер нема ніодного!** Ще недавно чували ми від одного польського громадянина такий пророчистий вислів: „Ми вам могли б дати більше мандатів, але тоді значило б, що в порівнянні до останнього виборчого часу зросла у Львові українська сила!“ Байдуже, хто це казав, та що треба розуміти під оцим „ми“: характеристичний тут підхід, що — мовляв — не українці **мають право** вибрати собі своїх представників, тільки **поляки можуть** українцям якусь скількість мандатів **дати.** Нема ніякого сумніву, що такий підхід є власністю великої більшости польського громадянства у Львові.

І ті поляки, які **так думають,** які **так** підходять до виборчого акту, мають причину радіти. Вони можуть нині кричати про польський характер Львова, можуть лепетати гістеричні фрази і накликувати далі до оборони перед „ворогом“, який чейже не істнує: **нема українців у Львові!** Щезло кількадесять тисяч населення, запалось у смердючу Полтву та в розкопані літом 1939 року вулиці! Міська рада у Львові далі без голосу спротиву буде трактувати як неістнуючі українські культурні, харитативні та суспільні установи й орґанізації на міському терені, буде далі масово надавати такі нові назви вулицям, які ображують українські почування, буде далі ставитись до львівського комунального терену, як до терену виключно тільки політичної боротьби, якої гаслом є — не признавати істнування у Львові українців! Ґратулюємо перемоги. **Ік.**

Убрання, пальта, костюми від зол. 50·— у великім вибор у ШАПІРИ, Личаківська 1,

„Біла книга“.

ТЯЖКЕ ЗАВДАННЯ БРИТІЙСЬКОЇ ДИПЛЬОМАТІЇ У ПАЛЕСТИНСЬКІЙ СПРАВІ.

Підчас світової війни Анґлії треба було помочі жидівської фінансієри та арабських повстанців. І одні і другі могли свобідно вибирати **між антантою і центральними державами, тому треба було дати обом народам поважну заплату:** жидам обіцяла Анґлія у відомій Бальфуровій заяві „національний осідок“ у Палестині, арабам — соборну арабську державу. **Палестина становить частину соборних арабських земель, тому виповнити обі обіцянки неможливо. Для Анґлії залишався один вихід: задоволити одну сторону** та опертись на ній при володінні Палестиною, яка має для Анґлії таке велике значіння з огляду на Суеський канал та мосульську нафту.

Хто мав бути тим щасливим? Після світової війни жиди залишилися сильним міжнароднім чинником, що мав повну змогу дати підтримку тій чи іншій державі; **арабі не мали тоді ніодної незалежної держави** (коли не рахувати примітивної, пустинної Савдії), ними не цікавився ніякий поважний міжнар. чинник. **Не диво, що Анґлія стала енерґійно розбудовувати Палестину на „жидівський національний осідок“,** кольонізуючи її жидами, а це викликало з арабського боку реакцію у формі страйків та партизантки. Льондон пробував опанувати арабську національну стихію всякими, навіть жорстокими засобами.

З хвилиною, коли арабські краї знову стали тереном ривалізації між великодержавами — цим разом між Анґлією та Італією — і коли підчас абісинської війни арабський революційний рух поважно загрозив позиції Великої Британії на Близькому Сході, **Льондон мусів рахуватися з арабами,** тому допустив їх до переговорів та видвигнув компромісовий плян поділу Палестини на два кантони — жидівський та арабський; обі сторони **відкинули цей плян.**

Тепер ситуація ще більше змінилася на користь арабів. Одна по другій европейські держави вводять протижидівське законодавство, ослаблюючи позицію міжнароднього жидівства, яке вже не має вибору і мусить стояти по стороні „великих демократій“. Навпаки, араби дістали велику свободу рухів — **на їхніх землях може дійти до розгривки між двома могутніми бльоками** і тому вони можуть мати поважний вплив на вислід тої розгривки. Вислідок нової ситуації є останній плян розвязки палестинського питання, що його британський уряд зясував у новій „Білій Книзі“.

Згідно з „Білою Книгою“ **Палестина стане постепенно незалежною державою,** що має заспокоїти інтереси загалу населення, у виконавчій владі жидівські й арабські впливи будуть пропорціональні до скількости відношення обох частин палестинського населення. Араби мають у Палестині абсолютну більшість, значить — Палестина буде арабською державою, в якій жиди матимуть запевнені меншинні права.

Чи процентове відношення між жидами й арабами може змінитися, і вслід за ним — національне обличча майбутньої палестинської держави? **Ні, бо британський уряд допустить до Палестини лиш 75.000 жидівських імігрантів, так, що по 5-ох роках жиди становитимуть усього третину населення краю,** хіба що... араби погодяться впустити до Палестини **більше жидів. Значить — жиди раз на завжди становитимуть у Палестині меншину;** та меншина буде поважна, як довго Палестина становитиме окрему державу (33%), але вона релятивно зменшилась би на випадок, якби Палестина обєдналася з якимсь іншим арабським краєм. Не треба забувати, що в цьому напрямі з арабської сторони видвигали вже ріжні проекти, з ріжними можливими комбінаціями, в яких Палестина виступала в одних державних межах з Трансйорданією, з Сирією, а то й із іншими арабськими краями. Коли взяти під увагу, що нинішні кордони проведено в арабському світі доволі самовільно, що вони відповідають більше інтересам поодиноких европейських великодержав, ніж волі арабського населення, що врешті серед арабів родиться щораз то повніше почуття національної спільноти, — то **треба поважно рахуватися з можливістю, що Палестина скорше чи пізніше стане малою частиною більшої, а то й соборної арабської держави, в якій жиди становитимуть дрібну меншину.**

„Біла Книга“ становить болючий удар не лише для сіонізму, але і для жидівства взагалі. **Власна держава,** шматок справді власної землі — **це тепер для жидів не ідеольогічна мрія,** не заспокоєння національної гордости, а **тверда конечність.** Щораз то менше в Европі країн, де жиди є рівноправними громадянами, щораз то більші жидівські маси мусять шукати „життєвого простору“. У державах, що тепер звели у себе протижидівське законодавство або ведуть виразну протижидівську політику, жило в 1938 році понад півшеста міліона жидів. Частина з них вже покинула ті „негостинні“ краї, решта мусить думати про те, де приміститися; тимчасом „жидівський національний осідок“ може приняти лише 75.000 жидів. Диспропорція між тими двома цифрами настільки гостра, що годі дивуватися жидівській реакції на „Білу Книгу“.

Зате на перший погляд незрозумілим ... дається становище другої сторони — ...

це ТУТКА КАЛИНА

ської, яка також відкинула найновіший британський плян розвязки палестинського питання. Кожна жидівська невдача на палестинському терені є арабською перемогою. **Палестина залишиться арабським краєм,** що більше: **Палестина стане арабською державою.** Правда, не буде це держава суверенна, над нею тяжітиме британська рука — але та сталева рука вміє одягати оксамітну рукавичку. Не від разу Рим збудували — не відразу збудовано й інші арабські держави; заки Ірак та Єгипет стали незалежними державами, вони перейшли через подібний етап, який „Біла Книга" передбачує для Палестини. Правда, Палестина була б звязана на постійно з Анґлією військовим договором, але такий договір має і Єгипет і Ірак, отже держави таки справді незалежні.

Та з арабського погляду британський плян має одну дуже небезпечну сторону: **Анґлія зобовязується здійснити свої обіцянки щойно до 10 років,** зрештою застерігає собі згори право дати Палестині незалежність навіть пізніше. Ця постанова робить цілий проект наскрізь ілюзоричним: що з тих усіх обіцянок, коли Анґлія не зобовязується виконати їх до означеного часу? Правда — Анґлія зобовязується зовсім спинити жидівську іміграцію по 5-ох роках, але 5 років — чималий шмат часу. Багато води пропливе у Иордані за 5 років, багато може змінитись у міжнародньому положенні арабів. Хто знає, чи тоді Анґлія дальше мусітиме рахуватися з поставою арабського світу, чи знову не переможуть у Льондоні впливи могутньої жидівської фінансієри, чи анґлійці не дадуть „Білій Книзі" настільки свобідної інтерпретації, як „Біла Книга" дає деклярації Бальфура? Хто знає, чи теперішня уступка для арабів не є звичайним тактичним маневром, може навіть уложеним у порозумінні з жидівською верхівкою? Мабуть, щоб викликати довіря серед арабів, Анґлія саме в часі проголошення нової „Білої Книги" поважно поширила права еміра Трансйорданії — зненавидженого серед арабських націоналістів анґлійського поплечника. Як ми — мовляв — ведемо до незалежности такий примітивний арабський край, як Трансйорданію з її позолочуваною головою, так чогож тоді боятися завзятим, загартованим у боротьбі палестинським арабам? Та цей жест мабуть не зробив більшого враження на уряди арабських держав, ані на палестинський арабський комітет, бо **всі вони ставляться до „Білої Книги" негативно.**

Зручна британська дипльоматія заплуталась у палестинській справі у сітку своїх власних інтриґ. Тепер британському урядові залишається хіба таке немиле завдання, як виконати погрозу і ввести постанови „Білої Книги" в життя проти волі обох заінтересованих народів. (гал.).

Краса і чар!

Цера завсіди делікатна і свіжа... це не лише мрія, але дійсність, якщо вживатимете, Пані, постійно Мила і Крему Герба. Зелове мило Герба усуває нечистоту шкіри. — Крем Герба виделікатнює церу, плекає її та віджевляє. Крем Герба це знаменитий підклад під пудер

МИЛО і КРЕМ

HERBA

дістанете у всіх крамницях Народньої Торговлі. — Безплатні зразки висилає Scott et Bowne S. A., Warszawa D, skr. pocztowa 1068.

З польської преси.

По лінії ідеї „лєбенсравму".

УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД НЕ МАЄ ПРАВА НА САМОСТІЙНЕ ЖИТТЯ.

Тижневик „Зеспул" (ч. 20. з 21-го травня н. р.) умістив у рубриці „Трибуна наших читачів" статтю одної зі своїх читачок п. М. К. п. н. „Нові перспективи". В окремій замітці редакція заявляє, що не погоджується з великою частиною тез авторки, але друкує статтю, бо це „цікава спроба розвязати проблеми, які висуває сьогоднішня доба".

„З великого числа славянських племен — читаємо в цій статті — що заселюють простори середньої, східної і південно-східної частини Европи, викристалізувалося кілька славянських народів, що створили власні держави. Деяке число цих племен не зуміло викристалізувати національного поняття (поліщуки, частинно білорусини), інші не змогли надати своїй національности державної форми (українці) або створили державні форми слабі і несталі, нездібні опертися чужій навалі (чехи, словаки). Деякі племена, не вважаючи на заавансовану національну свідомість змагають внаслідок своєї чисельної кволости до того, щоб злитися під державним чи навіть національним оглядом із сусідніми славянськими народами (хорвати, словінці). В інших випадках ці процеси злиття зовсім закінчені.

„Тільки нечисленним славянським племенам вдалося на просторі історії витворити одноціле поняття окремішнього народу і сильну, на міцних підставах сперту національну державу. Це в першу чергу поляки, в деякій мірі болгари і серби".

Що торкається Польщі, то — каже авторка — після довговікової боротьби устійнилася остаточно межа між західніми і східніми славянами, яка „біжить сьогодні приблизно державною границею Польщі і Росії". Авторка признає на Сході Европи тільки одно поняття Росію. Тому пишучи про боротьбу Польщі, тобто західніх славян зі східніми, вона подає в чамбул:

„Хід тієї боротьби був дуже ріжнородний і драматичний. Поляки у Москві і Смоленську, росіяни у Варшаві і Каліші. Боротьба за Київ, Вильно чи Львів — оце етапи тих змагань, що сьогодні, як виглядає, вже закінчені".

Щоб не було якогонебудь непорозуміння, то в українській справі авторка ставить крапку над і:

„Не неґуючи великої ідейної напруги українського руху й великого географічного засягу руської людности, мусимо ствердити, що та ідея в її сьогоднішньому охопленні не може здійснитися, бо бє в найбільш життеві підстави буття обох старих та зорганізованих славянських держав: Польщі і Росії. Польща ніколи не зречеться Східної Галичини і Волині з їх великим відсотком польської людности, з їх господарськими й комунікаційними вартостями. Росія не хоче виректися півдня, хліба з чорно-

НОРМАН ДЕННАЙ

Чари місяця.

IV.

Рецитація скінчилася й той сам голос сказав: „Ну, це вже третій раз. Вже кінець! — Меґі чи ти собі уявляєш яке тут чудове повітря? Заки місяць зайде замковий дух покаже мені лице мого судженого. Ах, якеж це захопливе! А може й ти спробувала б?"

— Не хочу! Трудитися дві милі пішки від міста й стояти тут як божевільна без одежі!... Коли б я схотіла притягнути собі когось, то пішла б там, де мене бачитимуть. Овва, і що з того? От скоренько убирайся й ходімо! Тут можеш ще на смерть простудитися.

Голоси віддалилися, а Іляріон зідхнув, почувши, що вони зникають. Моментально почув він на собі маґію місячного сяйва. Вроки ворожбицтва... Якісь дивні й беззольні почування заворушилися в ньому. Ним запанувало почування страху, щоб не виявилося, що він підслухував. Він не смів виглянути вдруге і стояв непорушно, хоч сам не знав чому. Аж нараз якийсь крик і вереск дійшов до його уха.

— Ох, таж тут нічого нема!

Він здригнувся й насторожив уха.

— Чи ти того певна, що ти їх тут лишила?

— Алеж певнісінька! Ось тут пр[illegible]му камені!

— Ну, тут їх нема, це певне.

— Я гляділа за ними й дальше. Вони самі якуди не ділися. Хтось мусів їх украсти. Але хто?!..

— Але хто? І якжеж це можливе? Меґі! Щож мені тепер робити? Навіть черевиків не полишено мені!

Іляріон зворушливо слухав тих виявів обурення, потім загомонів голос другої дівчини:

— Щож, одна річ певна, що ти не можеш тепер вертатися додому в такому стані! Я добре казала, що ця авантура може лихо скінчитися.

Він не чекав на дальші вияснення. Тут були в цій ситуації ще якісь таємниці, які ще повинні вияснитися, але безперечно те одне було певне, що дівчина, яка промовляла до місячного світла, є без одежі. Він пригадав собі свій подорожній плед відшукав його й виставив голову:

— Послухайте мене, дівчата!

Два гострі, перелякані крики відповіли йому.

— „Не страхайтеся" — сказав Іляріон. — „Ось тут може вам придасться!" і кинув на траву свій подорожній плед. — „Уберіться покищо в цей плед, а я зійду до вас в долину!"

Він поволеньки зійшов з башти, збентежений і на пів радий із себе. На долині стояли дві панночки, одна в легкій суконці, а друга, від якої він запопадливо відвертав свій зір, закривала соромливо пледом білину своїх грудей і рамен.

Дівчина в суконці виступила наперед.

— То ви цей негідник, що забрав одежу моєї приятельки? Краще зробіте, коли її зараз віддасьте. Нам ваші жарти непотрібні!

— „Я...? Ніколи" — оправдувався Іляріон спокійненько. — Запевняю вас, що це не я. Я власник оцього замчища. Я був на башті, коли почув ваші голоси. Я..." — заклопотання малювалося в його очах. — Я з розмови вашої догадався, що [illegible] вкрали одежу. А опісля вибухнув: „Боже мій! Невже-ж то я виглядаю на такого... такого, що...?"

— Чи ви виглядаєте... — перебила панночка в суконці, але друга зупинила її рукою.

— Ви сказали, що ви є власником оцього замчища?

— Так. Я називаюся Іляріон Твайт. Я... — і він зайкнувся, відчувши нескладність вислову. Йому прийшло на думку показати свою картку.

Так стояли вони обоє напроти себе, і він міг помітити, що вона була менше заклопотана ніж він. Та він спостеріг ще другу річ Вона мала на собі його старий плед, який гейби був призначений на те, щоб так докладно огорнути її струнку постать. Він побачив, що очі її та волосся були чорні. Тоді подумав, що вона дуже гарна. І дивна річ, йому здавалося що бачить якесь вже собі знайоме обличчя. Навіть вона гляділа на нього з легким усміхом, як на добре собі знайомого.

— Сподіваюся, що ви не осудите нас за наше переступство, пане Твайт! Боюся, що ви готові назвати мене дивачкою. Я... я купалась у світлі місяця й і тут сталося щось несподіване. Вся моя одежа щезла.

— Хтось її смикнув, — сказала панночка в суконці. — І коли це були ви...

— Меґі перестань! Я можу лиш догадуватися, що це якийсь волоцюга міг украсти одежу, втекти, хоч ми і нікого не бачили. Але річ у тому, що ми прийшли тут пішки з міста і як ми тепер дістанемося назад, цього не знаю.

— Вона не може йти назад через місто позвивана в цей плед — сказала панна в суконці. Коли б це було в Парижі, то там і таке увійшло б, бо там все можливе, але не в Ляйпуті!

— Розвязка цілком проста. — сказав Твайт. — Що не сталось би з вашою одіжжю,

земів, нафти з Кавказу, берегів Чорного Моря. Українські державні тенденції надто слабі, щоб сьогодні могли прибрати реальні державні форми, але вистачають як підложжя до диверсійної акції ворогів Польщі і Славянщини. Українську справу німці нераз використовували до займанницької акції, коли вичислимо тільки Скоропадського, Коновальця чи останні події на Закарпатській Руси. Наші співгромадяни українці мусять вкінці висувати собі, до чого це доводить. Тому теж коли культурний, господарський, кооперативний рух польських українців, як складової частини людности Річипосполитої мусить стрінутися з опікою уряду й цілого громадянства, то до всяких протидержавних виступів треба ставитися як до зради спільного прапору, спільної батьківщини і вони мусять стрінутися з каральною рукою Річипосполитої".

Поладнавши так українську проблему та вирішивши, що історичні завдання Росії лежать на Сході, пані М. К. каже, що історичне завдання Польщі — „відперти германську хвилю, що залила вже багато славянських народів". Пані М. К. твердить, що для тієї цілі Польща мусить влучити в обсяг свого діяння 12 міліонів славян, що нині знайшлися під владою німців. Конкретно пані М. К. робить такі висновки:

„А) Процес кристалізації славянських народів незакінчений. Б) Для славян є три кристалізаційні осередки: 1) Польща для західніх славян, 2) Росія для східніх славян, 3) Зєдинена Югославія — держава болгарів, сербів, хорватів і словінців — для південних славян. В) Треба змагати до поширення поняття польського народу, за творива якого крім тих, що сьогодні уважають себе поляками, треба признати славянські меншини польської держави, чехів, словаків і лужичан. Польський нарід у такому розумінні нараховує 50 міліонів людей і є одним із найбільших народів світа. Треба зазначити, що мовні ріжниці в так створеній національній збірноті не будуть більш ніж між німцями з ріжних дільниць і далеко менші від ріжниць, які є наприклад між французькою мовою і провансальським діялектом. До наших співплемінників підемо не з гнетом, але з братньою рукою по думці нашої історичної місії — оборони перед германським заливом".

Чи можна ще додати щонебудь до тих „снів про могутність"? Як видно, то ідея „геренфольку" дуже зараслива.

Самоуправні вибори.

ДРОГОБИЧ.

В минулу неділю відбулися в Дрогобичі вибори до міської ради. На 32 радних вибрано **5 українців,** 16, поляків, 11 жидів.

НАДВІРНА.

У Надвірній було управнених виборців 5598, у тому українців — 1848, поляків 1775, жидів — 1975. Місто поділено на 5 округ, з того одна 4-мандатова, інші 3-мандатові. Тому, що друга округа була чисто жидівська, українці зголосили листи тільки в чотирьох округах. У трьох округах уневажнено українські листи і проголошено вибір без голосування. Українці мали змогу здобути мандати тільки в одній окрузі. У висліді дістали: **українці 3 мандати,** поляки 9, жиди 4. Таким чином українці втратили 2 мандати. Проти уневажнення українських лист та переведення виборів без голосування українці внесли у 3-ох округах протест.

МІНІСТР УРБШИС НА АВДІЄНЦІЇ В КАНЦЛЄРА ГІТЛЄРА.

БЕРЛІН, 22. 5. Канцлєр Гітлер прийняв у присутности мін. фон Рібентропа литовського міністра закордонних справ Урбшиса та литовського посла Скірпу. Ближчі подробиці покищо невідомі.

ПЕРЕГОВОРИ У СПРАВІ НІМЕЦЬКО-ДАНСЬКОГО ПАКТУ НЕАГРЕСІЇ.

ШТОКГОЛЬМ, ПАТ. Як подають з Копенгаґи, данський уряд сподіється в найближчім часі німецьких пропозицій у справі переговорів над пактом неаґресії. Ті переговори відбудуться в Берліні; вестиме їх данський посол. Ніякої окремої делеґації данський уряд не вишле.

ЯК ВИГЛЯДАТИМЕ АНГЛІЙСЬКО-СОВІТСЬКЕ ПОРОЗУМІННЯ?

ЛЬОНДОН. „Сандей Діспеч" твердить, що англійсько-совітське порозуміння буде дійти на підставі повної взаємности. Воно означає, що якщо одна із трьох великодержав (Англія, Франція або СССР) буде заатакована, інші дві держави прийдуть їй негайно з допомогою. Якщо інша европейська держава була б заатакована, тоді три великодержави були б зобовязані на підставі тієї умови прийти нападеному з допомогою в розмірах, в яких тої помочі він буде домагатися.

На думку „Сандей Діспеч" на становище британського уряду вплинула відмова Совітів узяти участь у фронті мира на якихнебудь інших умовинах, як на підставі союзу, спертого на взаємности.

Далі розвязують українські установи.

БЕРЕЖАНЩИНА.

Дня 15. травня ц. р. доручено адв. д-рові Володимирові Бемкові як голові **читальні „Просвіти" в Бережнах на Адамівці** оречення тернопільського воєводи до ч. П. Б. 79/6/39 з дня 24. IV. 1939 р., яким читальню „Просвіти" в Бережанах-Адамівка розвязано.

СТРИЙЩИНА.

Стрийське староство розвязало **читальню „Просвіти" в Баличах Подорожних і читальню „Просвіти" у Станькові.**

КОЛОМИЙЩИНА.

Повітове староство в Коломиї наказало опечатати льокалі: **читальні „Просвіти", „Сільського Господаря", „Союзу Українок", читальні „Скала" і кружка „Рідної Школи" на терені громади Воскресінці.** Як причину подано протистатутову діяльність.

Виселюють із прикордонної смуги.

Службовик „Украін-Банку" у Стрию, **Роман Ференц** дістав цими днями наказ стрийського староства покинути межі Стрийщини.

Адміністраційна влада наказала покинути межі волинського воєвідства артистові Волинського Українського Театру **П. Сагайдаківському.** П. Сагайдаківський виїхав із Волині покинувши дружину й дитину.

Церковна єпархіяльна влада на Волині на окреме домагання звільнила від обовязків настоятеля православної парохії в с. Гірко-Полонній к. Луцька священника **Олександра Новицького** призначуючи його одночасно настоятелем парохії поза межами волинської єпархії. Треба замітити, що перед трьома роками о. Новицького призначили настоятелем парохії в Гірко-Полонній теж на окреме домагання.

—o—

Нова промова президента Рузвельта.

ВАШІНГТОН ПАТ. Державний секретар Кордель Галь відчитав учора в радіо відозву през. Рузвельта, в якій між інш. сказано: ;,В понеділок будемо святкувати відкриття тижня закордонної торговлі й морського тижня. Ці обходи торкаються мирних праць: корисної виміни товарів, транспортів нашими торговельними кораблями і приязного поширення торговлі. Мирні взаємини є ще ідеєю більшої частини світа. Вони є головним завданням закордонної політики Злучених Держав. Нашою надією й нашою метою є те, щоб мирна виміна привернула правильний стан.

Підкресливши корисні для всіх висліди політики двостороннього порозуміння, відозва подає, що під миром слід розуміти мир спертий на порозумінні не на підчиненні переваві сил. Слід вирішити, що не можна братися за війну, як за засіб, що має заступити дискусію погрозою вищости зброї. Треба осягнути порозуміння яке вкінці обмежить і зменшить взброєння, що матиме додатній матеріяльний вплив у всіх краях. Такі порозуміння, якщо усунуть атмосферу взаїмних рекримінацій та недовіря, причиняться сильно до збільшення справжнього багатства світа й до того, що всі народи будуть користуватися тими багатствами.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

то ви ви тут не можете ночувати й шукати за нею. Я відвезу вас до міста. Моє авто стоїть тут під горбом.

Іляріон шукав за якимсь виразом відповідним до ситуації, та у свому збентеженні не знав, що сказати і взявся проводити дівчата в напрямі місця, де лишив своє авто. Він не був радий з того, що сталося. Чари місяця не переставали випускати його із своїх обіймів. От, ще недавно нарікав на брак дужого переживання, а тут здавалося, воно прийшло. Він опинився в романтичній ситуації, бо дійсно натрапив на красу в нещастю. А тут виходить, що він нічого більшого не може вчинити, як лише завезти її звичайним прозаїчним автом до міста! То на тому має скінчитися вся романтична пригода? Деж тут те лицарське дужання та поконування перешкод у прямуванні до шляхотної мети? Чомуж не доводиться йому зводити боротьбу з драконом?

Він ішов і прислухувався шепотові двох дівчат, що йшли за ним, а коли прийшов на місце, переконався, що чари місяця ще не залишили своїх збитків.

Авто було тут, де він його залишив, але щось змінилося на ньому, заки Іляріон спав на замчищі. Дашок авта був піднесений, оба двері відчинені настіж. Якась злочинна рука порозкидала подушки й рогожі по траві. Після ближчих оглядин показалося, що пакунок із [illegible] і перекускою щез. Але найгірше з усього було те, що контактний ключ, що висів на стіні воза у призначеній шпеньці, також пропав. До практичного вжитку авто було не придатне!

(Далі буде.)

Мі ієри Рібентроп і Чяно

ПІДПИСАЛИ НІМЕЦЬКО-ІТАЛІЙСЬКИЙ СОЮЗ.

БЕРЛІН, 22. 5. ДНБ повідомляє, що німецький міністр закордонних справ фон Рібентроп та італійський міністр закордонних справ Чяно підписали сьогодні передполуднем в амбасадорській салі нового канцлерського будинку німецько-італійську умову політично-військового союзу. Безпосередньо після того оба міністри виголосили радіові промови.

ВІДЕНСЬКА ПРЕСА АТАКУЄ МАДЯРІВ ЗА ПРОТИНІМЕЦЬКУ АҐІТАЦІЮ.

ВІДЕНЬ. ПАТ. Віденська преса нарікає чимраз гостріше у широких звідомленнях з Будапешту на протинімецьку передвиборчу аґітацію мадярської опозиції. Німецька преса дивується, що навіть мадярські націонал-соціялісти прилучилися до тієї протинімецької акції, яка спричинює вже навіть криваві замахи на німецьких націонал-соціялістів у Мадярщині.

Спеціяльний делеґат Гітлера

В МОСКВІ.

В Ризі кольпортують на підставі поголосок, що прийшли з Москви, версію, що мин. пятниці прибув до Москви один із вищих старшин Райхсвери, як спеціяльний делеґат Гітлера до Сталіна. Він мав буцімто переконати совітський уряд, що політична акція держав осі зовсім не загрожує й не буде загрожувати інтересам Совітів. Не зважаючи на всі заходи німецького делеґата, Сталін буцімто не згодився його прийняти. Так теж і в Молотова німецькому висланникові, буцімто не повелось, бо Молотов, як кажуть, заявив, що Совіти признають тільки урядове, дипльоматичне представництво Німеччини і не признають зате тайних аґентів-делеґатів.

Всі ці вістки дуже фантастичні та імовірно видумані, одначе одно певне, як подають литовські джерела, німецька амбасада в Москві виявляє останніми часами незвичайну рухливість.

Правнича сторінка.

Закон про підмоги для родин осіб, які відбувають активну військову службу.

Новий закон з 30. березня 1939 р. (Д. З. ч. 29, поз. 196) про підмоги для родин осіб, які виконують активну військову службу відхилив дотеперішні закони про підмоги для родин згаданих осіб: з 1920 р., 1923 р. і 1928 р. та нормує цю справу разом з розпорядками міністра внутрішних справ: з 13-го квітня 1939 р. (Д. З. ч. 35, поз. 226) і з 29-го квітня 1939 р. (Д. З. ч. 41, поз. 275) ось так:

КІР
ЛЬВІВ, Уейського 6. Тел. 280-88
СТАНИСЛАВІВ, 3-го Мая 4. II. тел. 255.
ПЛЯНИ
КОШТОРИСИ 654
1-7 БУДОВИ

Право до підмоги мають родини тих осіб, які виконують активну військову службу. Такою **військовою службою є служба: 1) в резерві**, що полягає на військовім вишколі, звичайних військових вправах, наглих військових вправах, періодичних військових вправах, додаткових військових вправах, активній військовій службі на випадок мобілізації, підчас війни та у випадках, як цього вимагає інтерес оборони держави, стверджений рішенням ради міністрів; 2) **в загальнім ополченні**, що полягає на військовім вишколі, звичайних військових вправах, періодичних військових вправах, активній військовій службі на випадок мобілізації, підчас війни, та у випадках, якщо цього вимагає інтерес оборони держави; 3) **в допомічній військовій службі**, що полягає на військовім вишколі з метою приспособити до допомічної військової служби, активній військовій службі на випадок мобілізації, підчас війни та у випадках, як цього вимагає інтерес оборони держави; 4) **в доповняльній військовій службі** на вправах, що вишколюють; 5) **засаднича** — підчас мобілізації, війни, якщо вояк, який є єдиним кормителем родини, не може виєднати відсунення військової служби або втратив це право по думці ст. 62 закону з 9-го квітня 1938 р. про загальну військову службу (Д. З. ч. 25, поз. 220) і вкінці 6) **засаднича служба добровольців**, яку вони виконують в часі мобілізації, війни або у випадках, якщо цього вимагає інтерес оборони держави, стверджений рішням ради міністрів.

Родиною вояка, що має право до підмоги, вважає закон: 1) жінку, навіть судово сепаровану, якщо чоловік був законно обовязаний її утримувати; 2) **діти:** шлюбні, узаконнені, адоптовані та нешлюбні, якщо суд ствердив, хто їх батьком; 3) **пасербів**, 4) **батьків і нешлюбну матір**; 5) **свояків** (братів і сестер) та 6) **батьків матері і батьків шлюбного батька.**

Право до підмоги прислуговує членам родини вояка, якщо: 1) мають громадянство польської держави без огляду на те, чи мешкають у краю чи закордоном або **не мають громадянства польської держави,** але мешкають у краю; 2) **безпосередньо перед відходом вояка** до військової служби **їх буття** було залежне від його праці та заробітку та якщо воно загрожене наслідком втрати або зменшення цієї праці чи заробітку з приводу умовин, що повстали підчас його військової служби. Розпорядок вияснює, що на поняття **буття** складається не лише помешкання, прохарчування, одіння та інші життєві потреби, але також кошти лікування та догляду; якщо йде про дітей — також кошти виховання. Розмір потреб дотичної родини треба оцінювати — постановляє розпорядок — відповідно до господарського та умового рівня родини і середовища, в якому вона постійно перебуває.

Буття членів родини покликаного до військової служби — постановляє далі розпорядок — **не є загрожене,** якщо: 1) поодинокі члени родини мають достаточні засоби утримання з джерел незалежних від праці чи заробітку покликаного; 2) покликаний дістає далі від працедавця свою платню або заробіток чи дотеперішне засоблення; 3) покликаний до війська не дізнає підчас військової служби суттєвої втрати у своїх доходах.

ХТО НЕ МАЄ ПРАВА ДО ПІДМОГИ.

Права до підмоги не мають члени родини вояка, які жили підчас його покликання до війська у спільнім господарстві, якщо одному з членів цієї родини відсунули військову службу як єдиному кормителеві. Далі не мають права до підмоги: діти — шлюбні, узаконнені, адоптовані та нешлюбні, пасерби і свояки: браття та сестри, якщо вони скінчили 18 років життя, хіба, що докажуть що ходять до школи чи до ремесла та не мають утримання від своїх працедавців ні теж не дістають винагороди, необхідної на прожиток. У таких випадках згадані особи мають право до підмоги до хвилини скінчення науки, але не довше ніж до дня, в якому скінчать 24 роки життя. Особи, які скінчили 24 р. життя, але не можуть заробити на свій прожиток, дістануть підмогу, якщо предложать відповідне лікарське свідоцтво. Родина, з якої більше ніж одна особа виконує військову службу, має право до підмоги лише за одну особу. Права до підмоги не можна відступати іншим особам.

Гальо! Провінція!
РЕСТОРАН „під Короною"
Львів, Ягайлонська 11.
— найбільша вибагливість, найліпша кухня, найдешевші ціни. —

Право до допомоги треба зголосити до управи волости, відповідної з огляду на замешкання управненої особи. Особи, які мешкають за кордоном, зголошують право до підмоги у відповідних консулярних урядах Польщі. Право до підмоги може зголосити сама управнена особа, її законний представник або вояк, якого родина має право до підмоги. Зголошення права до підмоги можна вносити на письмі або зголосити устно до протоколу в управі волости. Управа розглядає зголошення, себто провірює чи дотична особа має право до підмоги і видає рішення, яким признає або відмовляє допомоги. Це рішення доручує особі, яка зголосила право до підмоги. **Від некорисних рішень управ громад можна внести відклик до 14 днів до відповідних повітових** старостів (у Львові, Кракові та взагалі від міських управ, що мають права повітової влади загальної адміністрації — до городських старостів).

ФОТОГРАФ МІСЬКИХ ТЕАТРІВ
Photo-Studio „Van Dyk"
Ателіє модерного фотографічного мистецтва виконує: портрети до нормальної величини, навіть зі старих фотографій та всілякі знимки найновішими рефлєкторами по конкуренційних цінах. — Для П. Т. Аматорів спеціяльна лябораторія до аматорських праць
тепер Львів, ул. Коперника 21. І. п
671 Ріг вул. Словацького. 1—30

ВИСОТА ДЕННИХ НОРМ ПІДМОГИ.

Розпорядок міністра внутрішніх справ з 13. квітня 1939 р. означує висоту цих підмог у денних нормах, залежно від кількости членів родини, управнених до допомоги від того, в якій місцевости управнені до підмог мешкають.

В селах і містах до 5.000 мешканців, якщо підмога є управнена, тільки одна особа 60 сот., дві особи 70 сот., три або більше осіб 80 сот.

В містах від 5.000 до 25.000 мешканців тільки одна особа 70 сот., дві особи 85 сот. три або більше осіб 1.00 зол.

В містах понад 25.000 мешканців тільки одна особа 90 сот., дві особи 1.10 зол. три або більше осіб 1.30 зол.

Фабрична площа
Яких 3000—4000 м. кв. доброї витривалости ґрунту під будову евент. з фабричним забудованням із площею до праці ок. 3000 м. кв. і ок. 1000 м. кв. магазинів
пошукується
в цілі купна або винайму. Можуть бути також і більші обєкти. Першенство мають місцевости близько Львова. Умовини: корисне положення при комунікаційних дорогах. Докладні оферти з поданням ціни та точного опису, по змозі з ситуаційним пляном якнайскоріше надсилати до Адміністрації „Діла" під шифрою „Площа". 1061

Закон про зміну розпорядку

ЩОДО ОБОВЯЗКУ ВІДСТУПАТИ ЗВІРЯТА, ВОЗИ, МЕХАНІЧНІ ПОЇЗДИ І РОВЕРИ.

У „Деннику Законів" з 31. березня ц. р. (ч. 28, поз. 182) появився закон про зміну розпорядку президента з 8. листопада 1927 р. щодо обовязку відступати вючні звірята, вози, ровери і механічні поїзди для оборонних цілей держави. Закон заводить такі зміни: 1) Рада міністрів може ввести обовязок відступати вючні звірята, вози, механічні поїзди і ровери для оборонних цілей держави на внесок міністра військових справ також підчас мира, якщо цього вимагатиме інтерес оборони держави;

2) Відступлені державі на власність при забранні вючні звірята, вози, механічні поїзди і ровери можуть бути звернені попереднім власникам на основі рішення міністра військових справ, якщо інтерес оборони держави не вимагатиме затримання цих предметів на постійне та якщо не виплачено винагороди за відступлені предмети. Попередні власники цих предметів обовязані приняти їх назад. За відступлення цих предметів та їх ушкодження дістають вони винагороду, що її устійнить розпорядок міністра військових справ у порозумінні з міністром скарбу та іншими компетентними міністрами;

3) На випадок спеціяльної потреби, ствердженої рішенням ради міністрів, військова влада може ці педмети затримати довше, ніж 14 днів.

Предмети, затримані підчас пробного забрання можуть стати державною власністю без представлювання їх удуге комісії дійсної бранки, за винагородою, що відповідатиме оцінній вартости, устійненій при пробній бранці.

З нових видань.

D-r Bronisław Feller: Kodeks Postępowania Cywilnego z orzecznictwem cz. II. Nakładem Wydawnictwa Ustawy Stemplowej i Kodeksu Postępowania Cywilnego z orzecznictwem w Krakowie. Kraków 1939 r. Стор. 520, ф. 16-ка.

У II. частині автор подав дальші вирішення до поодиноких статтей кодексу цивільної процедури і то за час від 15. грудня 1937 р. до 1. квітня 1939 р. Багато уваги автор присвятив торговельним та адміністраційним справам; помістив декрет про пожвавлення карної цивільної процедури з 21. XI. 1938 р.; додав свій коментар до цього декрету п. н. „Світла і тіні декрету"; всі інтерпретації та обіжники міністерства справедливости. Крім того у книжці находимо окремий розділ п. н. „Карний кодекс і кодекс цивільної процедури та нові процесові й екзекуційні речинці." Багато місця присвятив автор ст. XVII. вступних постанов до кодексу цивільної процедури. Згадана стаття XVII. постановляє, що гіпотека для вірительностей до 200 зол. на нерухомостях недопускальна.

Автор зовсім слушно підкреслює, що ця постанова вводить непотрібні обмеження права власности і шкодить дрібним довжникам малих нерухомостей (нпр. селянам). Крім того згадана стаття постановляє, що спільна судова гіпотека на кількох нерухомостях взагалі недопускальна. Ця постанова на думку автора взагалі не зрозуміла.

Хто не купує річно бодай 10 книжок для власної потреби — той не заслуговує на назву інтеліґента.

Відгук подій у Данціґу за кордоном.

В АНГЛІЇ.

„Таймс“ стверджує, що система, установлена в Данціґу, виявилася доброю, так що теперішні труднощі походять лиш від одної сторони, яка хоче вповні володіти вільним містом. Купці з Данціґу є посередниками: вони німці, але обслуговують Польщу. Ті, що устійнили умовини мира в 1919. р. і зробили з Данціґу вільне місто, найшли розвязку згідну з традицією та розумом.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Обговорюючи інциденти в Данціґу, „Менчестер Ґардіен“ стверджує, що цілу справу штучно викликали партійні аґітатори. Напасники не були „незорґанізованою юрбою“: вони мали однострої, прийшли здалека.

У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, ПАТ. Паризька преса дальше широко обговорює інциденти в Данціґу, підкреслюючи, що винуваті є німці.

„Парі Суар“ твердить, що положення у Данціґу загострили аґітатори, які приїхали з поза вільного міста.

„Ля Републік“ уважає, що інциденти викликали місцеві націонал-соціялісти та доказує, що всі дотеперішні інциденти не є спонтанні, що вони становлять акцію звернену проти митних прав Польщі, а може й мають на меті викликати ширший конфлікт.

У ШВЕЦІЇ.

ШТОКГОЛЬМ, ПАТ. Ціла шведська преса широко описує події у Данціґу, підкреслюючи ролю партійних аґітаторів та провокаційний характер нападу.

—o—

Вибори до Міської Ради у Львові.

Як українці голосували.

День 21-го травня — день голосування до Ради Міста Львова за нами. Коли йде про українців, то він був продовженням тієї виборчої тактики, якою визначалася виборча акція у Львові від самого початку.

Почалося від квестіонування прав українських мужів довіря. У всіх восьми обводах VIII-ої округи і деяких обводах XX-ої округи предсідники обводових виборчих комісій не допустили українських мужів довіря тому, що їх повновласти були виповнені по українськи. Не помогло і те, що кожна повновласть була потверджена, затверджена і підписана предсідниками головної й окружної виборчої комісії. Українські мужі довіря в тих обводах мусіли залишити льокалі голосування і щойно по інтервенціях у предсідників головної й окружної виборчої комісії та по упливі майже двох годин вони могли зайняти свої місця у виборчих льокалях. Отже при тих комісіях від год. 9-ої майже до год. 11-ої при акті голосування українських мужів довіря не було.

Потім почалися історії з виборцями. Великого числа виборців не допущено до голосування тому, бо — або їх не було в списі виборців, або хтось за них вже голосував, або вкінці тому, що їх прізвища чи імена не були такі самі у списі і в їх документах. Не знаємо ще докладно числа всіх виборців недопущених до голосування, але воно напевно дуже велике, коли нпр. тільки в однім 1-шім обводі восьмої округи на загальне число 910 відданих голосів не допущено до голосування з наведених причин аж 140 виборців. Комісія не допускала до голосування виборця, який в документі мав виписане „Міхал“, „Гелена“, „Яніна“, а в списі виборців „Михайло“, „Олена“, „Іванна“ — навпаки — мовляв — це не та сама особа. Те саме було теж і з прізвищами.

В багатьох випадках виборець, який прийшов, щоб віддати голос, довідувався, що він уже голосував або що хтось за нього вже голосував. Відомий український адвокат, Д-р Кость П., прийшов до виборчої комісії 3-го обводу IX-ої округи, щоби віддати голос і немало здивувався, коли почув, що тип, який стоїть перед ним, подає, що називається др. Кость П. та що хоче віддати голос. Д-р Кость П. зловив обманця за руку та виказуючись своєю леґітимацією зажадав від предсідника комісії, щоби той вилеґітимував обманця. На те почув невиразну відповідь предсідника, що він до цього некомпетентний та поручив звернутися до постерункового. Але заки Др. Кость П. встиг звернутися до постерункового обманець при помочі спільників встиг вирватися і втекти.

На цьому не кінець. Багато обводових комісій (VIII-ої, XX-ої, деякі XIII-ої округи) уневажнили всі віддані українські голоси, або їх не обчислювали тому, що вони виповнені по українськи. Справа тепер вирішується і пощо не знаємо ще, чи і як вирішена.

Не від речі буде підкреслити ще також і те, що участь українських виборців у голосуванні не була така численна, як повинна була бути. Але це окрема справа, про яку теж окремо будемо говорити.

Так у кількох тільки прикладах виглядав день голосування у Львові. Коли пишемо ці рядки, не знаємо ще висліду голосування. Але він для нас не буде ані несподіванкою ані розчаруванням. Ідучи до виборів ми рахувалися з „обставинами“. І тому ми не могли перечислитися.

М-р Маріян Дзьоба
Прес. реф. Техн. Виб. Комітету.

•

МАЛЕ ЗАЦІКАВЛЕННЯ ВИБОРАМИ.

До пізного вечора в понеділок не проголошено ще офіційно висліду виборів до Міської Ради. І як повідомляють з головної виборчої комісії той вислід буде відомий не раніше, як у вівторок коло полудня. До цього часу появилися у пресі тільки здогадні підрахунки на підставі звідомлень мужів довіря з поодиноких обводів.

Зацікавлення виборами було невелике, внаслідок того невелика була і фреквенція виборців. Польська преса подає, що в середмісті та чисто польських дільницях фреквенція доходила до 35 відс., на переферіях та робітничих округах до 45 відс., у жидівських округах до 50 відс.

Місто було поділене на 20 округ, що мали вибрати 72-ох радних. До виборів станули: 1) українці, 2) Озон, 3) ендеки, 4) ППС та демократична ґрупа, 5) загально-жидівський бльок і 6) Бунд. На підставі провізоричних підрахунків польська преса подає, що Озон здобув 23 мандати, ендеки 22, ППС і демократична ґрупа 11, загальножидівський бльок 16 мандатів. Згідно з тими підрахунками **українці не здобули ані одного мандату.**

ПРОВІЗОРИЧНІ ВИСЛІДИ В ПООДИНОКИХ ОКРУГАХ.

I. тримандатова округа (Ринок, Стрілецький майдан, вул. Леґіонів): жидівський бльок 2 мандати, ендеки — 1.

II. тримандатова округа (вул. Галицька Академічна, Миколая): ендеки 2 мандати, Озон 1.

III, тримандатова округа (вул. Міцкевича, Сапеги, Шайнохи): Озон 1 мандат, ендеки 1, жидівський бльок 1.

IV, шістьмандатова округа (Клепарів, вул. Янівська): Озон 1 мандат, ППС 1, жидівський бльок 4.

V, тримандатова округа (Соняшна, Полтвяна): без виборів, бо була тільки одна жидівська листа важна, жиди здобули всі три мандати.

VI, чотиромандатова округа (Краківська, Жовківська): жидівський бльок 4 мандати.

VII, тримандатова округа (Знесіння, Високий Замок): Озон 1 мандат, жидівський бльок — 2.

VIII, чотиромандатова округа (Знесіння, Замарстинів): Озон 4 мандати.

IX, тримандатова округа (Театинська, частина Личакова): Озон 1 мандат, ендеки 3.

X. пятьмандатова округа (Личаків, Кохановського): Озон 2 мандати, ППС і демократична ґрупа 3.

XI, тримандатова округа (Филипівка, Зелена): Озон 2 мандати, ендеки 1.

XII, чотиромандатова округа (Тарнавського, Понінського): Озон 1 мандат, ендеки 3.

XIII, чотиромандатова округа (Хорущина, Стрийська, Кульпарків): Озон 1 мандат, ендеки 2, ППС 1.

XIV, тримандатова округа (Набеляка, Потоцького, Мохнацького): Озон 1 мандат, ендеки 2.

XV, тримандатова округа (Листопада, Задвірянська): Озон 1 мандат, ендеки 2. Чоловий кандидат Озону в тій окрузі пос. Рудницький перепав через недостачу 34 голосів.

XVI, шістьмандатова округа (Городецька, Левандівка): Озон 2 мандати, ендеки 2, ППС 2. В цій окрузі перепав чоловий кандидат озонівської листи **проф. Станислав Ґрабський.**

XVII, тримандатова округа (Королеви Ядвиги, Кордецького): Озон 1 мандат, ендеки —1, ППС — 1.

XVIII, трамандатова округа (Алея Фоша, Перацького): Озон 1 мандат, ендеки — 1, ППС — 1. Тут перепав кандидат соціялістів інж. **Гавзнер.**

XIX, тримандатова округа (Голоско, Левандівка): ендеки 2 мандати, ППС — 1.

XX, тримандатова округа (Замарстинів, Клепарів): Озон 2, мандати, ППС — 1.

З дотеперішних радних до нової Міської Ради ввійшло 25 осіб.

В часі голосування львівський воєвода Білик обїздив виборчі льокалі та перевірював, чи голосування відбувається згідно з приписами та розпорядками, що мали на меті свободу виборчого акту. В тих обводових комісіях, у яких був воєвода Білик — як подає польська преса — не ствердив ніяких недокладностей чи недотягнень.

ОСТАННІЙ ДЕНЬ ПОБУТУ МІНІСТРА ЧЯНА В БЕРЛІНІ.

В год. 11,30 Гітлер знову приняв Чяна, і 13. год. оба міністри приняли представників преси та зложили їм заяву у справі новопідписаного договору. В 17. год. Чяно був на принятті у Ґерінґа, в год. 20,30 у Рібентропа. У вівторок рано він виїздить з Німеччини.

—o—

ДЕЛЕҐАЦІЯ ІТАЛІЙСЬКОЇ ФЛЬОТИ В НІМЕЧЧИНІ.

КІЛЬ. Німецьке Інформаційне Бюро повідомляє, що в середу приїде до Кілю делеґація італійської воєнної маринарки, яка зложить візиту німецькій маринарці та оглянє німецькі воєнні кораблі.

—o—

ПЕРЕД ВІЗИТОЮ ЮГОСЛОВЯНСЬКОГО РЕҐЕНТА В РУМУНІЇ.

БУКАРЕШТ, ПАТ. Згідно з інформаціями з політичних кол, у перших днях червня приїде до Букарешту реґент кн. Павло з жінкою. Він мабуть возьме участь у святочних роковинах коронації Карла II., 8. червня.

—o—

ВІДГУК В ІТАЛІЙСЬКІЙ ЗАКОНОДАТНІЙ ПАЛАТІ.

РИМ, ПАТ. Підчас дискусії над буджетом міністерства закордонних справ у палаті фашистівських союзів та корпорації предсідник палати Констанцо Чяно виголосив промову про союз з Німеччиною, якого метою є співпраця зберегти европейський мир. По промові радника Ачерба палата приняла резолюцію, в якій одноголосно витає договір з Німеччиною та складає чолобитню Мусолінієві за те, що він довів до зближення і солідарности обох народів.

СССР ПОГОДЖУЄТЬСЯ НА РЕМІЛІТАРИЗАЦІЮ АЛЯНДСЬКИХ ОСТРОВІВ.

ШТОКГОЛЬМ, ПАТ. Як подають зі Женеви, амб. Майський заявив фінляндському міністрові Гольстієві, що СССР не має засадничих застережень проти ремілітаризації Аляндських островів, згідно з фінсько-шведським пляном.

ІТАЛІЙСЬКІ ЛЕҐІОНЕРИ ЩЕ У ТРАВНІ ВЕРНУТЬСЯ З ЕСПАНІЇ.

РИМ, Стефані повідомляє: Всі італійські леґіонери вернуться з Еспанії до кінця травня. Вони зосередяться у Каликсі, прибудуть у Неаполі.

НАПЛИВ ДОБРОВОЛЬЦІВ ДО БРИТІЙСЬКОГО ЛЕТУНСТВА.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Як подають офіційно, від 11. березня до 20. травня вступило до британського військового летунства 6.557 добровольців. За той самий час минулого року вступило до британського летунства лише 2.5[illegible] добровольців.

ДЕМОНСТРАЦІЇ ЄРУСАЛИМСЬКИХ ЖИДІВОК.

ЄРУСАЛИМ, ПАТ. Перед палатою високого комісаря демонструвало проти „білої книги“ 2.000 жидівок під проводом жінки рабина Герцога. Вони пепелали високому комісареві меморіял

Ще про конференції вчителів істориків.

Прошу ввічливо не відмовити помістити у Вашому цінному часописі „Діло" кількох рядків спростування і вияснення у звязку зі статтею, поміщеною у 112 ч. „Діла" з дати 18. травня 1939. р. п. н. **„Конференція вчителів істориків у Львові".**

У статті цій її автор подаючи звідомлення із скликаної Львів. Шкільною Кураторією на день 24. квітня ц. р. до Львова конференції учителів історії усіх гімназій і ліцеїв із терену львівської шк. округи — переповів у скороченні також зміст мого дискусійного слова, але не в усім вірно.

А саме: Не я **„висказав** сумнів, чи доцільно вчити в українських школах історії Польщі XIX. ст. і її збройних повстань, бо молодь може її хибно розуміти у своїх ідейних поривах" і т. д., а лише **підніс** сумнів деяких учителів історії, а й польської мови в українських школах у повищій справі, що — при навчанні історії Польщі в ліцеях проблємами — не є маловажною справою. І саме я від себе навів контраргумент, що поминення збройних змагань польських XIX. ст. може в уяві молоді витворити погляд, що Польща повстала в часі світової війни тільки через догідну міжнародню ситуацію, а не великим зусиллям найкращих своїх синів, не жертвами і посвятою цілих поколінь, що передано у згаданій статті — зрештою — правильно.

Що **торкається** закиду, що я уживав у своїй промові „на переміну" термінів „український" і „руський", то вияснюю, що я не уживав цих термінів „на переміну", а в річевому зіставленні, коли нпр. говорив про навчання „української" історії — в державних ліцеях і гімназіях з „руською" мовою навчання — згідно з урядовою назвою школи, яку я, як директор, заступав; а конференція була урядова і дискусія велася виключно в урядовій польській мові.

Дякуючи за поміщення цих рядків вияснення і спростування, остаю

з належною пошаною
Степан Шах.

Перемишль, 20. травня 1939 р.

Чи ліквідація українбанку у Бересті.

Варшава, 20. травня.

Від довшого часу дістаємо вістки про наглу ліквідацію останньої української установи на Поліссі, а саме берестейського Українбанку. Сьогоднішнє виленське „Русское Слово" подає з Пінська таку інформацію:

„Своєчасно помічали ми на Поліссі інтенсивну працю українських організацій. В південній та західній частині воєвідства повстало було багато кас взаїмної помочі, світлиці „Просвіти", кооперативний банк у Бересті та інші. Одначе українська пропаганда на поліському ґрунті скінчилася фіяском і всі підприємства одно по другім — замкнулися. Саме тепер намітили ліквідацію Українського Кооперативного Банку у Бересті, при чому його активи і пасиви, як здається, передадуть нововідкритому польському кооперативному банкові".

Хто їх „передасть" — „Русское Слово" не пояснює

КТВ.

ЗНИЖЕ ДЛЯ КУРЦІВ ОБОХ ПОЛІВ! ДЕЛЕҐ. ФРАНЦУЗЬКОГО ТЮТЮНЕВОГО МОНОПОЛЮ В ПОЛЬЩІ повідомляє про знижку цін тютюневих виробів, які продають у Польщі: ОСЬ НОВІ ЦІНИ: BALTO 7½ сот. шт., GITANES MARYLAND 8 сот. шт., GITANES VIZIR 7 сот. шт., WEEK-END 7 сот. шт., люльковий тютюн SCAFERLATI зол. 2·50 за 50 гр.

Новий устрій румунських законодат. палат.

ВИБОРИ 1 І 2 ЧЕРВНЯ. — СТАНОВИЙ ХАРАКТЕР ПАРЛЯМЕНТУ.

БУКАРЕШТ, ПАТ. В понеділок оголошено листи кандидатів до палати послів і сенату; вибори відбудуться 1. і 2. червня.

Згідно з новою виборчою ординацією парлямент буде складатися з представників поодиноких станів тому кандидати діляться на 3 засадничі групи:

1 рільництво і робітники,
2 промисл і торговля,
3 інтелектуальні звання.

Кандидати мусять бути членами монопартії — „фронту нац. відродження" та одної з визначних станових організацій.

СКЛАД СЕНАТУ І ПАЛАТИ ПОСЛІВ.

Сенат буде складатися з 88-ох виборних сенаторів, 88-ох іменованих та з правних сенаторів (вірилістів), якими будуть голови поодиноких віроісповідань, б. міністри та парляментаристи, що відбули означену скількість сесій, б. ґенеральні інспектори армії і т. п. На 88 місць у сенаті зголошено 175-ох кандидатів.

Палата послів матиме 228-ох членів; зголошено 511-ох кандидатів. Активне й пасивне право мають громадяни, що скінчили 30. рік життя; дотепер вистарчав скінчений 21. рік

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИС!

Британській королівській парі представлено канадійські пятенята.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Британська королівська пара спинилася в Кобургу, відкіля виїхала до Торонта. Там представлено королеві відомі канадійські пятенята, яких опікуном є король, згідно з постановою місцевої законодатної палати. Пятенята приїхали до Торонта своїм спеціяльним поїздом та чекали на королівську пару в будинку провінціонального парляменту. Негайно по офіційнім повитанні премієр провінції ввів до салі парляменту пятенята з їхніми родичами, няньками та їхнім опікуном д-ром Дафе. Королева поцілувала усі пять дівчаток та подарувала їм по суконочці, вони дали їй свої світлини з власноручними підписами.

Французькі коментарі до пакту.

ПАРИЖ, ПАТ. Німецько-італійський союз не викликав поважнішого враження у паризьких політичних колах, які вважають його формальним актом, який не вносить ніяких змін у фактичний склад сил.

„Тан" стверджує, що дотеперішні італо-німецькі взаємини виходили на хосен лиш Німеччині, тому Італія мусіла до того заняти якесь становище; зрештою вона довго вагалася, чи вязатися з Німеччиною формальними зобовязаннями. Італьо-німецький союз — це більше союз двох ідеольогій, ніж двох народів.

Дрібні вістки.

Аляндський соймик збереться 7. червня, щоб розглянути справу автономії островів у звязку з ремілітаризацією.

Еспанська армія матиме у мирнім стані 300.000 вояків.

Представник жидівської агенції на Палестину д-р Гольдман оголосив протест проти британської політики в Палестині та заповів, що жиди будуть поборювати її всіми засобами.

Португальські народні збори запробували плян офіційної візити президента Кармони в південноамериканських державах.

Німці святкували 130. роковини битви під Асперн.

ПОВОРОТ ВІЦЕМІНІСТРА РОЗЕ.

ВАРШАВА, ПАТ. Віцеміністр промислу і торговлі д-р Розе вернувся з подорожі до Льондону й Парижа та обняв урядування.

—o—

ПІДМОГА ДЛЯ РОДИН ВОЯКІВ У БІЛЬШИХ МІСТАХ.

ВАРШАВА, ПАТ. На основі розпорядку міністра внутрішніх справ підвищено запомоги для вояків, які відбувають чинну службу, в місцевостях, що мають понад 50.000 мешканців, до 1,10 зол. для одної особи, 1,30 зол. для двох і 1,50 зол. для трьох і більше.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Що писало „Діло" 50 років тому.

Середа, 22. травня 1889.

ПОСВЯЧЕННЯ ЦЕРКВИ.

Парохіяльний комітет у Хотині, коло Калуша, подає до відома, що в неділю 26-го травня ц. р. відбудеться посвячення нової величавої церкви, покритої бляхою і просить ближчих і дальших сусідів взяти участь у тому торжестві.

МОНАРХИ ЇЗДЯТЬ.

Вчорашній приїзд італійського короля Гумберта до Берліна почав сьогорічний зїзд монархів. По гостині італійського короля прийде зїзд цісаря Вільгельма з царем Олександром III., і потім, імовірно в серпні, з австрійським цісарем. Де відбудеться зїзд німецького цісаря з царем і коли, досі ще не знати. У берлінських двірських колах говорять тепер також досить голосно про подорож цісаря до Англії. Згідно з первісним пляном мала ціла подорож цісаря до Англії тривати тільки вісім днів; тепер кажуть, що вона потягнеться аж чотири тижні.

ЗАПОРУКА МИРА.

Льондон, 22. травня. Англійська преса добачує у берлінському зїзді монархів нову запоруку мира і висловлює свою радість з цього зїзду.

НОВИНКИ

24 ТРАВЕНЬ

СЕРЕДА
От. ст. 11. травня 1939.
Мокія свм.
Лат. Іванни вдови.
Сонце: схід — 3.27, захід — 19.15.
Місяць: схід — 9.46, захід — 0.06

Завтра: 25. травня. Четвер.
От. ст. 12. травня 1939.
Епіфанія св.
Лат. Урбана I, папи.
Сонце: схід — 3.26, захід — 19.16.
Місяць: схід — 11.02, захід — 0.04.
Перша чверть у год. 22.20.

—o—

— **Найкраще перевезе ваші меблі і домашнє уряджения „Гарма", спед. перевозова кооп. Львів** Задвірянська 20, **тел. 111-21. Меблеві вози, фахова обслуга, дешеві ціни.** 1065 1-8

— **В Українськім Лікарськім Товаристві** чергові сходини членів у пятницю 26. ц. м. в год. 7. ввечір у власній домівці Підвалля 7. На сходинах реферат д-ра Ю. Кордюка п. н. „Ювилей Пастерівського Інституту". — **В середу 24. ц. м. сходини Секції шкільних лікарів при У Л. Т. в год. 7. ввечір у власній домівці. Приявність обовязкова.** 1062

— **У вівторок,** 23. травня, у девятий день **смерти бл. п. артиста-маляра Павла Ковжуна** буде відправлена панахида в годині 5 (17) пополудні. в православній церкві св. Юрія при вул. Францісканській у Львові.

— **Матура в коедукаційному ліцею Р. Ш. в Коломиї** відбулась у днях 16. й 17. ц. м. під проводом візитатора д-ра Ю. Полянського. До іспиту допущено всі 18 учениць (-ків). Зложили іспит зрілости в гуманістичному відділі: Білик Марія, Візеркашок Віра, Малоглова Ярослава, Романенчук Анна, Стефурак Ірина, Терпилюк Марта, Шипайло Олександра, Фіґлюс Уляна; у природничому відділі: Гаврищук Марія, Дідицький Роман, Жеребецька Ірина, Карачевська Марта, Микитюк Володимир, Оржеховська Марія, Стрільбицький Наполеон, Яцишин Германа. Репробовано одного з природничого відділу.

— **Конкурс молодих українських співаків** відбудеться заходом Союзу Українських Професійних Музик у середу 24. ц. м. і в четвер 25. ц. м. в малій салі Музичного Інституту ім. М. Лисенка в год. 7.30 веч. До конкурсу зголосилося 13 співачок і співаків. У днях 23. і 24. ц. м. від 10,30 год. відбуватимуться вступні конкурси. Ті, що їх допустять до дійсного конкурсу, співатимуть в малій салі в середу і в четвер від год. 19.30. Кожний учасник конкурсу співатиме довільну оперову чи ораторійну арію найвизначніших композиторів XVII. і XVIII. століття (Монтеверді, Бах, Гендель, Глюк); арію з опери XIX. або XX. стол.: пісню одного з таких композиторів як Шуберт, Шуман, Вольф; пісню одного з українських композиторів та пісню М. Лисенка. За виконанням точок поодиноких виконавців слідкуватиме жюрі у складі: дир. Василь Барвінський — предсідник, пп. Іванна Приймова, Одарка Бандрівська, Марія Сабат Свірська, Олександра Любич-Парахоняк та д-р Микола Колесса — як члени. Жюрі присудить кому припадуть грошеві і 3 почесні (дипломові) нагороди. На закінчення цього конкурсу відбудеться в пятницю 26. травня ц. р. в год. 20-й у великій салі Т-ва ім. М. Лисенка концерт лавреатів конкурсу.

ХИМЕРА

Чотирьох на стійці

(фільма французька)

НАЙКРАЩІ АРТИСТИ ФРАНЦУЗЬКІ.

— **Не хочуть розуміти української мови.** В пятницю 19. ц. м. вполудне на стації в Галичі касієр не хотів продати білету п. Юліянові Михалівському, ем. учителеві тому, що він в українській мові домагався продати йому білет до Персенківки к. Львова. Коли ж п. Михалівський звернувся до уряду руху за книжкою жалоб — не видали її домагаючись, щоб вилеґітимувався білетом. Таксамо начальник стації не хотів поладнати справи і почав „навчати" кажучи, що „мовний закон" з 1924 р. є лише для неграмотних, а для українців інтелігентів їх матірною мовою є польська мова.

— **Опечатали читальню.** Із Заліщиччини пишуть нам: У Щитівцях, пов. Заліщики, запечатав 8. 5. ц. р. солтис громади Гуменюк Іван у приявності „дрогомістжа" Романішина з Касперовець читальняну домівку В дві години пізніше прийшов під читальню у Щитівцях комендант постерунку Вервала і пост. Беда та війт Райхель з Касперовець, які оглянули будинок читальні знадвору і приказали крамареві крамниці, що міститься в чит. домі, не розривати заложеної на дверях читальні пльомби, бо за це грозить 6 місяців вязниці. Як причину опечатання подали небезпеку, яка грозить з приводу лихої будови. Члени читальні, які з тяжким трудом здобулися перед роком на власну домівку, не мають тепер де сходитися.

— **Пожежі в Самбірщині.** Минулого тижня згоріло в самбірському повіті кільканацять сільських господарств. І так 16. ц. м. згоріли господарські будинки Андрія Дейнеки в Рогізні. Крім того вогонь перекинувся на сусідні будинки, що теж згоріли. Матеріяльна втрата сягає 2.000 зол. — 17. ц. м згоріла хата селянина Каркута у Стрілковичах. — 18. ц м. згоріла стодола Миколи Винарчика в Баранчичах і перекинулася на сусідні будинки, що теж згоріли.

— **Повітряна труба в Городниці.** Підчас теплих травневих днів зірвалася повітряна труба в Городниці над Дністром, що схопила побережника і кинула ним на руштування нового будинку. Побережник утратив притомність і щойно по кількох годинах прийшов до себе. Стан недужого дуже важкий.

— **Буревій над Турчанщиною і Горличчиною.** В останніх днях перейшов над турчанським повітом буревій зі зливним дощем. Буревій заподіяв безліч шкід. Великі шкоди заподіяв буревій у Комарниках, де вода знищила дорогу на просторі 7 км.; в Розлучі вода понищила засіви та ушкодила дороги; в Синках град знищив озимину, а вода позмивала засіви та ушкодила дороги; в Сянках град знищив озимину, а вода позмивала обсаджені поля. Комісія ствердила, що населення Розлуча має 27.000 зол. матеріяльних шкід. У неділю 21. ц. м, вечором перейшла буря з градом над середущою частиною горлицького повіту та заподіяла великі шкоди. Одночасно з бурею деякі місцевости навістив хмаролім і тому доплиwи ріки Ропи виступили з берегів та знищили залізничий шлях на просторі 200 м. між Загірянами і Кленчанами. Крім того вода залила кілька домів у згаданих місцевостях яких мешканці вилізли на стрихи. Влада з пожежними сторожами прийшла мешканцям загрожених місцевостей з негайною допомогою. Рятунковий поїзд не міг доїхати до Загірки з приводу перешкод. Води вже починають опадати.

— **Краєва хроніка.** Солтиса з Конюшок Тулиголовських М. Беня засудив суд за зловживання на 6 місяців вязниці. На дорозі в Жулині пов. Стрий наїхав мотоциклем М. Гонсьоровський зі Стрия на 67-літнього Прокопа Турика, який впав на каміння і згинув. — В Топільську пов. Калуш 26-літній Теодор Лешків підпалив хату свого сусіда Василя Тимкова, тому що його жінка замешкала з Тимковом. — В Обертині пов. Коломия 15-літній Василь Гавкалюк купив від свого товариша гарматне стрільно за 50 сот. і почав його розбирати. Стрільно вибухло і важко ранило його та його товариша Когута. Обох важко покалічених хлопців відвезли до шпиталю в Коломиї. — В Заліщиках упав несподівано 18. ц. м. сильний дощ з градом величини лісового горіха. Шкід майже ніяких нема.

— **Пожежа від грому.** В головній роздільні фабрики „Електро" вибухла пожежа від грому. Вогонь охопив цілий будинок, знищив кілька трансформаторів і технічні уладження, вартости 250.000 зол. Підчас рятункової акції кілька осіб є важко поранених. Внаслідок пожежі Піщина та сумежні громади не будуть мати світла кілька днів.

— **Таємне вбивство.** В Шамотулах на Познанщині знайшли в ночі з пятниці на суботу важко раненого лікаря дентиста Вільчинського недалеко помешкання. Його перевезли до шпиталю, де він помер. Поліція веде слідство.

— **Міжнародня водна вистава.** Бельгійський король Леопольд III. і 5-літній кн. Альберт відкрили минулої суботи пополудні міжнародню водну виставу в Ліеж. Акту відкриття довершив 5-літній кн. Альберт, син короля Леопольда III., який посадив сина на кріслі, щоб міг сказати кілька слів до мікрофону. З черги коротку промову виголосив король Леопольд III.

— **Боротьба з ширенням фальшивих вісток.** Литовська влада накладає щораз то гостріші кари за ширення фальшивих вісток. Минулого тижня один начальник повіту покарав литовця Дайніса гривною 1.000 літів та 1 м. вязниці за ширення фальшивих вісток про внутрішні взаємини на Литві. Крім того влада покарала понад 20 осіб гривнами від 150 до 1.000 літів в богатьох інших місцевостях.

— **Касують навчання релігії на Литві.** В католицьких колах Литви велике враження викликала вістка, що з початком шкільного року наука релігії буде надобовязковим предметом і діти батьків, які заявляться вільнодумними не будуть ходити на науку релігії. Литовські католицькі кола побоюються, що згаданий розпорядок вплине погано на взаємини Литви з Ватиканм.

— **Діяманта за 300.000 мільрейсів.** У місцевости Короматдель над рікою Санто Антоніо у Бразилії добули діямант, вартости 300.000 мільрейсів.

— **„Повітряна родина".** На летовищі в Ріо де Жанейро осів великий літак Льокгід-Електра, яким подорожує полк. Гачінсон з дружиною, двома доньками, механіком та радіотелеграфістом. Полк. Гачінсон має намір відвідати всі американські держави. Свій лет називає сміливий летун „летом доброї волі". Він відвідав уже Канаду, Мексик, держави центральної Америки, Антилі, Венезуелю, Трінідад а тепер затримався у Бразилії. Американська преса називає родину полк. Гачінсона „повітряною родиною", бо літає вже разом 12 років. Доньки полк. Гачінсона навчились навіть читати і писати в літаку. Одна з них має 14, друга 16 років. Обидві є дуже гарні і склали вже навіть іспити як летунки. Полк. Гачінсон називає свою книгу „перґаміном всіх народів", бо до неї вписуються президенти американських республик. Не диво, що „повітряна родина" викликує в Ріо де Жанейро велику сензацію.

— **Гемороїди.** Відомі хірурги твердять, що перед і по операції вживали для пацієнтів природну гірку воду „Францішка Йосифа" з найкращим успіхом

З концертової салі.

ХОР КОТКА.

16-го травня виступив з концертом у Львові в салі кіна „Атлянтік" хор Котка. Програма й інтерпретаційні прикмети хору залишилися здебільша такі самі, як і давніше, з усіми гарними прикметами і деякими недотягненнями. Тільки зовнішній вигляд і склад хору трохи змінився (новий, добрий соліст у тенорі). Але свою місію плекання і ширення українсько інародньої пісні хор таки виконує, про що свідчила хочби битком набита чи не найбільша саля у Львові.

20-ЛІТТЯ СМЕРТИ О. НИЖАНКОВСЬКОГО.

20-ліття трагічної смерти композитора О. Нижанковського помянули львівські співочо-музичні кола в суботу 20 ц. м. панахидою у церкві св. Юра, на якій співав муж. хор „Сурма", а в неділю 21. ц. м. вечором концертом у малій салі Лисенка, на якому п. Свірська, безконкуренційна інтерпретація пісень пок. композитра, виконала низку його сольоспівів, а хор „Сурма" під орудою п. Плешкевича пригадав два некніруші його хорові твори „Гуляли" та „З окрушків" — С. Л.

—o—

Зі судової салі.

НИЗКА ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ У БЕРЕЖАНАХ.

Перед судом у Бережанах відбудеться розправа проти підсудних: 1) Михайла Коваля 2) Гриця Кулика, 3) Василя Наконечного, 4) Дмитра Коваля, 5) Гриця Кіналя, 6) Михайла Замойського 7) Дмитра Ткачука, 8) Михайла Волощука, 9) Миколи Когута, 10) Миколи Ткачука, 11) Максима Віятика, 12) Василя Когута, 13) Параньки Рудої, 14) Анни Замойської, 15) Параньки Замойської та 16) Ілька Замойського — всіх з Урманя пов. Бережани за провину зі ст. 163 к. к. (збіговище). Ця розправа — це відгомін січневих подій в Урмані. Перших десятьох відповідає з вязниці інші з вільної стопи.

Слідство за вбивство бл. п. Івана Когута, що спричинило цей процес, проти шофера бережанського повітового старости Казимира Дідули прокуратура в Бережанах припинила, виходячи зі становища, що Дідула діяв у конечній обороні.

Далі визначено розправу проти: 1) Степана Когута, 2) Миколи Кривеня та 3) Михайла Терещина з перемишлянського повіту за злочин зі ст. 97 § 1. кк. (за приналежність до ОУН).

Визначена вже теж розправа проти Василя Сточанина за приналежність до ОУН.

Дня 14. червня ц. р. відбудеться розправа проти: 1) Михайла Дигана, 2) Теодозія Чорного, 3) Івана Гальми, 4) Стефана Іжака, 5) Володимира Лаґошняка, 6) Стефана Ганчара 7) Михайла Мороза, 8) Івана Штогрина, 9) Михайла Ганчара, 10) Ілярія Цяпа, 11) Гриця Комарівського та 12) Теодозія Гука, всіх з Мозолівки Підгайці, яких поліція арештувала в перших днях січня ц. р. під замітом приналежности до ОУН.

Дня 16. червня ц. р. відбудеться розправа проти Гриця Дули з Жукова пов. Бережани за приналежність до ОУН.

ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО ОУН.

Дня 15. травня ц. р. відбулася розправа проти: 1) Василя Зазулі, 2) Василя Кубрака 3) Миколи Манюка, 4) Дмитра Дриболенди з Яблонова пов. Рогатин та 5) Осипа Лашти з Дрищева пов. Бережани за приналежність до ОУН; підс. Дриболинду ще за провину зі ст. 154 к. к.

Всі підсудні заперечили приналежність до ОУН. Підс. Зазуля признався, що мав 10 заповідей українського націоналіста, які відписав собі з нотеса підс. Манюха, бо йому дуже подобалися. Манюх признав, що мав заповіди і що проти його волі Зазуля собі їх відписав. Ці заповіди отримав від якогось Лашти з Дрищева, але заперечує, щоб їх дістав від підс. Лашти. Василь Кубрак признався, що мав у нотесі відписану пісню-думу про полк. Евгена Коновальця. Цю пісню співають по селі хлопці та дівчата і підсудний собі відписав, щоб її вивчити. Підс. Дриболенда зізнав, що написав оповістку з погрозами проти мешканців Яблонова, які змінили гр.-кат. обряд на римо-католицький, а саме: проти Семка Круцика і Гриця Грушецького.

Свідки поліціянти зізнали, що підсудні Зазуля і Манюх добровільно призналися до приналежности до ОУН. Розправу перервано до понеділка 22. ц. м.

Розправою проводить судя Польний, обвинувачує віцепрок. Ягодзінський, боронять адв. д-р В. Бемко, м-р Степаняк і м-р В. Лесевич.

ЗА МЕТРИКИ.

На виїздній сесії окружного суду з Чорткова відбулася 17. V. ц. р. розправа в Заліщиках проти о. Романа Добрянського й о. Івана Чукура зі Заліщик, яких обвинувачували за зукраїнізування одного прізвища у книзі метрикальної книги. На розправі суд увільнив о. Чукура від вини і кари, а о. Добрянського засудив на 6 місяців з припиненням кари на 4 роки.

✝ Посмертні згадки.

О. МИХАЙЛО БРОВКО,

радник і б. канцлер Еп. Консисторії, парох Рунґур, пов. Коломия, упокоївся в Бозі, прийнявши Найсв. Тайни, дня 16. травня ц. р. в ... році життя. Похоронні обряди відбудуться в Рунґурах у пятницю 19. травня ц. р. в год. 10-ій передполуднем. — В. И. П.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ДОПИСИ.

ЗОЛОЧІВ.

Камерний вечір тріа пань Левицьких зібрав дорогу публику минулої суботи в салях „Української Бесіди" в Золочеві. Добірна програма, зложена з творів Брамса, Рамо і Нижанківського, захопила присутніх, що не щадили заслужених оплесків виконавцям.

Загальні збори філії „Союзу Українок" відбулися в неділю 14. травня у великій салі Т-ва Шашкевича в Золочеві. Союз має в повіті 27 кружків, з чого більше як дві третини вислали делегатки на збори. Не бракувало майже нікого з місцевих членів, так, що велика заля показалася майже тісною для прибулих. По богослуженні за померших членів у Миколаївській церкві почалися збори по год. 12-тій вполудне та тривали аж до год. 6. ввечір. Звіти філіяльний та кружків, кооперативний реферат п. Д. Пшеп'юрської, оживлена дискусія, прийняття резолюцій організаційного характеру, вибір філіяльного Виділу — отсе програма Зборів тої симпатичної, ділової та вельми корисної організації. Варто піднести поважний та річевий хід зборів під проводом президії з головою проф. Л. Горбачевою на чолі, котру понова вибрано головою філії. Взагалі склад Виділу зазнав лиш незначних змін. Піднести ще треба теплу та щиру гостинність золочівських пань, що складковою перекускою та чаєм приймали своїх гостей, що прибули з повіту.

ДОЛИНА.

Вибори до міської ради. На основі компромісової листи ввійшло до міської ради 4 українців, 8 поляків, 3 жидів і 1 німець. Українські радні отсі: о. М. Чорнега, парох, д-р Ол. Дерещ, адвокат, д-р І. Луців, адвокат, Ос. Майхрович, директор кооперативи. В попередній раді не було українців, бо українці не брали участи у виборах.

Свячене. Заходом Рідної Школи відбулося 30. IV. свячене в кімнатах 7-клясової школи, а не в салі „Братської Хати", бо її останній хвилині заняло військо. Зібралося 150 осіб інтелігенції, міщан-хліборобів і робітників. Також численно була заступлена місцева українська шляхта. Дари посвятив о. М. Чорнега і виголосив відповідну до хвилини промову, складаючи при кінці бажання Рідній Школі та всім іншим установам. Промовляли ще д-р Дерещ, д-р Луців і дир. Майхрович. Серед співу церковних та народніх пісень і товариської гутірки перевели присутні мило кілька годин. У часі промови д-ра Луцева прийшов був постерунковий, прислухувався промові і опісля інформувався в голови д-ра Дереша про кількість прибувших гостей.

Сокільське свято. Перед роком набуло Т-во „Сокіл" дуту орхестру за ціну понад 1.500 зол. У неділю 14. V. був перший публичний виступ цієї орхестри враз зі руховими вправами та національними танками, що їх зовсім поправно виконали члени (-ки) „Сокола". Орхестра зробила численно зібраній публиці милу несподіванку, бо за короткий час дійшла до дуже гарних успіхів і виконала кілька точок зовсім добре. Признання належиться диригентам дир. Сичеві і п. Антоновичеві.

ЗАЛІЩИКИ.

„Коза Дереза". Читальня „Просвіти" в Заліщиках улаштувала 7. 5. ц. р. в салі Народнього Дому дитячу оперетку „Коза Дереза". Активну участь у виконанні вистави взяли наймолодші жіночі сили читальняного аматорського гуртка, які поза дрібними режісерськими недотягненнями вив'язалися зі своїх роль вдоволяюче. Трудноші у співах справляли маски, які приглушували голос. Гуртові сцени випали досить бліде, бо не давали ясних картин рішучости й самопевности дієвих осіб, що зраджувало слабу режисерську підготову. Через недостачу фортепіяну приграавала під проводом п. Кореня Володимира орхестра, зложена зі скрипок, флету, мандолін та гітари. Орхестра робила досить симпатичне враження. Виставою була захоплена не лише дітвора, але і старші.

Гарний приклад до наслідування. У Вигоді Вижнянській зложили гості на хрестинах у Демка Борща добровільними жертвами 2 зол. 15 сот. на українських інвалідів.

В Бедриківцях, пов. Заліщики, засновано в початках травня кружок „Союзу шляхти загородової", до якого вписалося 25 „шляхтичів" греко-католиків. — Є спроби оснувати подібний союз у Синькові, до якого поки що вписався 5. член читальні Пригородський Володимир, син емеритованого управителя школи.

КОЛОМИЯ.

Концерт у честь Шевченка молоді шкіл Р. Ш. Заходом Повітового Союзу Кружків Р. Ш. в Коломиї відбувся 14. ц. м. у салі Щадничої Каси концерт у 125-ліття народин Поета, виконаний силами молоді шкіл Р. Ш. Програму зложену з 16-ти точок, заповнили продукції учнів гімназії та лицею Р. Ш., вселюдної школи ім. Ів. Франка в Коломиї, Рідної Школи з Печеніжина, з Пядик, з Іспаса та Березова Нижнього. „Заповіт" відспівали хори коломийських шкіл рівно і гладко. Відповідне вступне слово виголосила О. Яремич, учениця лицею. Дальше йшли на переміну хори, декламації та сценічні картини. Хори вив'язалися зі свого завдання добре; і дитячий хор печеніжинської і коломийської вселюдної школи виказав солідну й успішну працю диригенток-учительок. Такожсамо гарно вийшла Шевченка-Кишакевича „Причинна" у виконанні дівочого хору гімназії та лицею під орудою проф. Масовича, з фортепіяновим достроєм Недільської, уч. 3. кл. гімн. Добре були, як на учнів, виголошені й декламації: Шевченка „Хустина" (Печеніжин), „Мені тринадцятий минав" (Пядики), „Якби ви знали паничі" (Коломия), дещо за монотонно випав „Привіт Тарасові", короткий віршований життєпис, збірна декламація дітей з Іспаса. Зате дуже миле враження залишила декламація трьох дівчаток коломийської вселюдної школи п. з. „Найкращий син України". Вдатно випала теж сценічна картина „Тарас Пастушок" (Пядики), а ще краще „Свято Тараса" (Коломия). Музичну частину запрезентувала „Рапсодія" Безкоровайного, відіграна поправно Стрільбицьким (скрипка) та Л. Коссаківною (фортепіян). Свято закінчив національний гимн, відспіваний цілою салею. Залишило воно дуже миле враження. Але вражала відсутність інтелігенції — може через невідповідну годину (від 2—5 по обіді). Але таке виправдання невистачальне.

КОМАРНЯНЩИНА.

Свячене в Поділцях. Дня 14. ц. м. відбулося перше свячене в Поділцях, яке влаштувала читальня „Просвіти" для своїх членів і запрошених гостей у домі коош. „Сила". На святі було прилвних 110 осіб. Гарно прибрана домівка і наскрізь святочний настрій серед учасників зробили якнайкраще враження. По посвяченні „свідів" о. Я. Захарясевич, голова читальні, привитав усіх зібраних бадьорим словом, передаючи їм найкращі побажання. Відтак промовляли: від філії „Просвіти" в Комарні м-р О. Утриско, адвокат з Комарна, о. С. Якимець з Погорець та громадяни Подолець: Петро Дерефінка, солтис М. Дерефінка і Теодор Дерефінка, делегати читальні в Голодівці Гр. Лакота та І. Войтів, вкінці урядовець філії „Просвіти" в Комарні М. Пеленський, висловлюючи признання виділові читальні, передовсім п. О. Виковичевій, за підготову і труд при влаштуванні цього свята. Від жінок промовила гром. Марія Петрик з Подолець. Підчас свяченого переведено збірку на Рідну Школу. Серед співу місцевого хору під проводом М. Пеленського, що відспівав низку стрілецьких пісень та веселої гутірки провели учасники свята гарно й весело майже 3 години. По закінченні свята молодь (переважно в народніх строях) забавлялася при музиці довго поза північ. Прилявні на святі гості-делегати сусідніх читалень обіцяли влаштувати небавом у себе подібні свята, які єднають і скріплюють усіх українських громадян на дусі. При цій нагоді слід підкреслити заслуги і працю, яку вкладає старша вже віком п. О. Виковичева, емерит. учителька в Поділцях, у культ.-освітні установи села: читальню „Просвіти" і кружок Рідної Школи, де переважно сама підготовляє амат. вистави і концерти.

—o—

СПОРТ.

КОМУНІКАТ ФІЛІЇ К. Л. К. У ЛЬВОВІ.

Виділ Філії К. Л. К. у Львові повідомляє всіх членів, що тренінги: легкоатлетичні та спортових гор відбуваються чотири рази в тижні, а саме в понеділки, середи і пятниці від год. 17. та в неділі від год. 8—12. **на площі „Лугу" при вул. Івашкевича.**

В четвер, 25. ц. м. в год. 19-тій відбудуться в домівці Клюбу ширші сходини членів. Присутність усіх членів обовязкова.

БІГ НАВПРОСТЕЦЬ У ЗАЛІЩИКАХ.

Заходом Філії К. Л. К. в Заліщиках відбувся 14. ц. м. біг навпростець на 3 км., в якім взяли участь крім членів К. Л. К. ще і члени тамошнього Лугу та члени Т-ва „Сокіл" із Блищанки. Перед змаганнями оглянув усіх голова Лугу лікар д-р М. Долинський. До мети прибуло 20 змагунів. Перше місце здобув **Романко Іван (Луг),** 2) Черлінка Петро, 3) Романко Володимир, 4) Китик Методій, 5) Мамалига Михайло, 6) Гембатюк Ярослав (всі члени К. Л. К.), 7) Юрійчук Роман (Луг), 8) Шкрабик Михайло (Сокіл). Слід підкреслити, що траса була дуже невигідна. Змаганням приглядалися старші члени добродії К. Л. К. та кількадесять цікавих із тамошньої публики.

СТАНИСЛАВІВ — КОЛОМИЯ.

Сензаційні міжгімназійні спортові змагання.

В днi 20. ц. м. відбулися в Коломиї змагання між мужеськими гімназіями Станиславова й Коломиї в легкоатлетиці.

Легкоатлетика: Станиславів — Коломия 19:11.

Станиславівці зайняли всі перші місця, залишаючи господарям дальші. Технічні вислідн були такі:

100 м.: 1. Мухній (С) 11.0, 2. Фроляк (С) 12. 3) Микитюк (К), 4) Сілецький (К).

Скок угору: 1) Мухній (С) 1.54, 2) Рубич (К) 1.50, 3) Каратницький (С).

Скок удовжінь: 1) Фроляк (С) 5.94, 2) Микитюк (С) 5.88, 3) Костюк (К) 5.43.

Мет диском: 1) Мухній 27.80, 2) Отратійчук (К) 24.10, 3) Микитюк (К) 23.50.

Гінці 4×100: 1) Станиславів у складі: Мухній, Кордуба, Фроляк, Каратницький. 2) Коломия у складі: Микитюк, Сухорський, Отратійчук, Сілецький.

Копаний мяч.

Станиславів — Коломия 2:6 (2:1).

Несподівана програнь симпатичних, технічно кращих гостей, які виявили у другій половині слабшу кондицію. Гра мала два обличча. Перше, це перша половина. В І. пол. переважали гості, у другій господарі. У переможців добра права сторона нападу, в якій працьовитий Малицький, техніх Бибик і небезпечний Ваньо створювали грізні підворітні ситуації. Поміч із Сілецьким жертвенна, оборона непевна, воротар незлий. В гостей на згадку заслуговують: Паньчук з нападу, Деркач—Музика в помочі і Красляк на залозі. Воротар Пиндус знаменитий в першій половині, чомусь бовальний у другій. Ворота здобули для Коломиї: Бибик, Ваньо, Малицький (з карних) по 2, а для гостей Паньчук і Ґура.

Дружини грали в таких складах: Станиславів: Пиндус; Дейчаківський, Красляк; Михайлунів, Деркач-Музика, Іващилюк; Деркач-Шпалька, Петровський, Паньчук, Бих, Ґура. — Коломия: Костюк; Петрас, Яремин; Костинюк, Сілецький, Абрамюк; Рубич, Рифін, Малицький, Бибик, Ваньо. Суддював п. м-р Лепкий.

Відбиванка.

Станиславів — Коломия 2:1 (15:3, 9:15, 15:13).

Відбиванку грали вже в сумерку, останній сет таки вночі, на чому потерпів рівень гри, який був доволі низький. Причинилося до того теж перетомлення змагунів попередніми стартами. Перший сет безапеляційно виграють станиславівці, користаючи з нервового неопанування противника. У другому сеті господарі отряслися з переваги гостей і виграють заслужено. Третій сет — це радше гра інтуїції й добрих очей. З переможців на перший плян вибився Мухній, який найліпше капіталізував зусилля товаришів. У переможених добрий Рубич і Малицький. Суддя п. Нагорський. Цілість зробила гарне враження й виявила, що можна багато зробити при дрібці доброї волі. **ел.**

АКТОРИ НА СТАРТІ.

КАМІНКА СТР. **Л. К. С. Буг — У. К. С. Ґонг 3:0 (2:0).**

У доповненні до вчорашнього звідомлення з цих змагань подаємо ще кілька подробиць. Мистець Б-кляси камінецької підокруги Л. К. С. Буг переміг акторську дружину при допомозі судді п. інж. Бербера зі Львова, що був 12-тим грачем Бугу на грищі і псував хід змагань та викликував невдоволення навіть серед деяких обєктивних прихильників Бугу. Гра весь час у швидкому темпі в першій полутрі при легкій переваві Бугу, у другій вирівнана. Двоє воріт стрілено із 100-проц. офсайду. Напад Ґонгу того дня стрілово недиспонований, не використав багатьох підворітних ситуацій.

Сцени з побуту та життя Альбанії

за війни 1914 р.

знайдете в повісти

ГЕРГАРДА ГЕЗЕМАНА

„УТЕЧА"

що вийшла в бібліотеці „Діла".

НОВІ КНИЖКИ Й ЖУРНАЛИ.

КНИЖКИ.

П. Олійник: СЕКТАНТСВО. Бібліотека Українського Католицького Союзу. Накладом Видавничої Кооперативи „Мета", Львів, 1937. 16-ка, стор. 33.

М-р О. Б.: ТАТАРСЬКІ ЛЮДИ. Християнська книжка. Видавництво „Мета". Львів, 1939. 16-ка, стор. 32.

ЖУРНАЛИ.

ТРИЗУБ. Тижневик. Орган для боротьби за незалежність України. Рік видання XV. Ч. 19. З 14-го травня 1939. Париж.

ВІСТИ З ЛУГУ. Двотижневик. Річник XIV. Ч. 8. З 1-го травня 1939. Львів.

ГОЛОС СПАСИТЕЛЯ. Місячник. Рік II. Ч. 5. Травень 1939. Йорктон, Саск. Канада.

СТЯГ. Місячник присвячений громадським і церковним справам. Рік VIII. Ч. 5. Травень 1939. Станиславів.

КАВКАЗ. Орган независимой национальной мысли. Нр. 4. Апрель 1939. Берлин.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція невідповідає

ШКІРЯНІ КАГАНЦІ
і ремінці для псів у найліпшім гатунку, линви, гарапи продає
РОБІТНЯ І СКЛАД ГУРТОВОЇ ПРОДАЖІ
Н. Барер, Львів, Сикстуська 2.
ч. 448 13-12

ПОТУ НІГ, РУК І ПАХВИН УНИКНЕМО ПЕВНО ВЖИВАЮЧИ СПЕЦІЯЛЬНОГО ПУДРУ **CSAVE**
Пробний пакет 50 сот.
Виключна продажа в перфумерії С. Федера
Львів, Сикстуська 2, Коперника 15 а і Галицька 16.

ТЕАТРИ.

Великий Театр.

Вівторок 23. 5. год. 20. „Субретка".

Середа 24. 5. год. 20. „Галузка Розмарину".

Четвер 25. 5. год. 20. „Оборона Ковштина".

Пятниця 26. 5. год. 20. „Ловці перел" — опера.

Субота 27. 5. год. 20. „Ріголето" опера.

Театр Рівнородностей.

Від понеділка 22. V. до четверга 25. V. театр нечинний.

Пятниця 26. V. год. 20. „Ми були молодші".

Субота 27. 5. год. 20. „Ми були молодші".

Український Театр ім. І. Котляревського.

ЗОЛОЧІВ:

23. V. Царівна Грузії.
24. V. Кирка в Льолео.
25. V. Премієра, комедія на 3 дії Кержицького п. з. „Муза на Офсайді". Постановка В. Блавацького.

Зі Золочева іде театр до Зборова і Тернополя.

Український Театр Йосифа Стадника (сеніора).

ВИГОДА коло Долини:
23. V. Сісі.

ДОЛИНА:
23. V. Сісі.
24. V. Хам.
25. V. Чарівна дівчина.
26. V. Ковалевич-Сагайдачний.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

СХІДНИЦЯ:
23. V. Пісня Бескиду.

Український Хор Дм. Котка.

23. V. Рогатин (саля „Тапа").
24. V. Княгиничі.
26. V. Ялче.
27. V. Бурштин.

КІНА.

АМПІР: „Її коханий хлопець".

АПОЛЬО: „Д-р Кільдер".

АТЛЯНТИК: Аннабеля у фільмі „Готель Нор".

БАЙКА: „Пані міністер гуляє" та кольорова гротеска.

БАЛТИК: „Тавро минулого" і „Роберт і Бертранд".

ВАНДА: „Робінзон Крузо" і „Коли есм залюблена".

ҐРАЖИНА: „Рена" і „Справа 777".

ЕВРОПА: „За недоконані провини".

КАСІНО: „Коханий" в гол. ролі Чарльє Боер і Ірина Дан.

КОПЕРНИК: „Панни на віддання" (Діна Дарбін) і кольорова гротеска.

МАРУСЕНЬКА: „Безвахмені".

МЕТРО: „Як вам до вподоби" і „Весела трійка".

МІРАЖ: „Нага правда".

МУЗА: „Химе малеки".

ПАКС: „Чорний Пірат".

ПАЛЯС: „Материнство".

ПАТРІЯ: „8 панів із Оксфорду" („Моя маленька").

РАЙ: „100 днів Наполеона".

РІЯЛЬТО: „Інститутка" (Діна Дарбін).

РОКСІ: „Пригода під Парижом" та додатки.

СВІТ: „Палкі серця".

СВЯТОВІД: „Пісня засуджених" „Каліф в Багдаду".

СТИЛЕВЕ: „Чи Люцина то дівчина" і ревія.

ТОН: „Поверх вище" і „Валога смільчаків".

УТІХА: „Сліпий перевулок".

ХИМЕРА: „Чотирьох на стійці".

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська ч. 5)
„Битва над Ізонцо".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

ВІВТОРОК, 23. ТРАВНЯ 1939.

7.00 Денник, 7.15 Плити, 8.00 Для шкіл, 8.10 Концерт, 8.55—9.00 Ранні вісті, 11.00 Для шкіл, 11.15 Плити, 11.30 Для новобранців, 12.03 Полудн. авдиція, 14.00 Полудн. музика, 14.30 Батьківський порадник, 14.45 Госп. вісті, 14.50 Біржа, 15.00 „Страшні пригоди Тоффі" (для молоді), 15.15—15.30 Техн. скринька, 15.30 Обідня музика, 16.00 Денник, 16.20 Фінанс.-госп. актуалії, 16.30 Румунські пісні, 17.00 Двофортепіянова музика, 17.25 Ворота Сходу, 17.35 З піснею по краю, 18.15—18.30 „Університет. Бібліотека", 18.30 Для робітників, 19.00 Концерт, 20.00 Для села, 20.15 Концерт, 20.35 Інформ. авдиції, 21.00 „Повість про Мошошка" (муз. авд.), 22.00 Відгомони сили і слави, 22.15 Скрипка, 22.55—23.00 Інф. авдиція, 23.05 Закінчення програми.

СЕРЕДА, 24. ТРАВНЯ 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Плити, 8.00 Для шкіл, 8.10—9.00 Для наймолодших дітей, 11.00—11.25 Для шкіл, 11.30 Для новобранців, 12.03 Полудн. авдиція, 13.00—14.00 Перерва, 14.00—14.45 Плити з поясненнями, 14.45—14.50 Госп. вісті, 14.50 Біржа, 14.55 Програма, 15.00—15.30 Концерт для молоді, 15.30—16.00 Музика, 16.00 Попол. денник, 16.05 Госп. вісті, 16.20—16.35 „Небезпечні забави" (педагогічна гутірка), 16.35—17.00 Віолончеля, 17.00—17.15 Військ. відчит, 17.17—18.00 Концерт, 18.00—18.05 Біжучі вісті, 18.05—18.30 Для сіл. молоді, 18.30—18.40 „Наша мова", 18.40—19.00 Репортаж з виправи до Африки, 19.00—20.00 Концерт, 20.00—20.15 Для села, 20.15—20.35 Продовження концерту, 20.35—21.00 Інформ. авдиції (денник), 21.00—21.30 Шопен. Концерт, 21.30—21.45 „Народини вірша", 21.45—22.00 Король Станислав Август, 22.00—22.30 Слуховище, 22.30—23.00 Легка музика, 23.05 Закінчення програми.

ЧЕТВЕР, 25. ТРАВНЯ 1939.

7.00 Раніш. денник, 7.15 Плити, 8.00 Для шкіл, 8.10 Плити, 8.50 Біжучі вістки, 11.00 Для шкіл, 11.25 Плити, 11.30 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. авдиція, 14.00 Концерт бажань, 14.45 Господ. вістки, 14.50 Біржа, 15.00 „Гавеври" (для молоді), 15.15 Клопоти і поради (дільдо(?)), 15.30 Орхестра, 16.00 Денник, 16.05 Госп. вістки, 16.20 Культ. життя села (для лікарів), 16.40 Концерт військ. орх., 17.15 Інформації, 17.20 „Йорданівські городці", 17.30 Органи, 17.55 Ворота Сходу (гутірка), 18.05 Біжучі вістки, 18.10 Концерт тріа, 18.30 Опер. арії, 19.00 Танк. орх., 20.00 Для села, 20.35 Інф. авд., 21.00 Скрипка, 21.30 „Наполеон" (відчит), 22.00 Спорт, 22.05 „Львівські образки" (трансм. з життя), 22.25 „Література політ. перемін", 22.35 Літерат. фрагменти, 23.00 Останні вістки.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

ВІВТОРОК, 23. ТРАВНЯ 1939.

БІЛГОРОД 20.00 Народні пісні, БЕРЛІН 20.15 Веселий берл.-віден. вечір, 22.30 Концерт солістів, БРАТИСЛАВА 20.30 Концерт, 22.00 Легка музика, ВІДЕНЬ **19.50 Українські комунікати,** ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 20.15 Югославянська музика, КЕНІҐСБЕРҐ 20.15 Веселий вечір, ЛЬОНДОН 20.00 „Трубадур" Верди, МІНХЕН 20.15 „Люкреція Борджія" — драма В. Гюго, ПРАҐА 20.05 Легка муз., СОФІЯ 20.00 Квартет, 20.58 Російські романси, СТУТҐАРТ 21.30 Вагнерівський концерт.

СЕРЕДА, 24. ТРАВНЯ 1939.

БІЛГОРОД 20.00 Трансм. опери, БЕРЛІН 20.15 „Фавст" — симф. Ліста, БРАТИСЛАВА 20.40 Словацькі пісні, БУДАПЕШТ 20.20 Симф. концерт, 22.00 Циганська орхестра, ВІДЕНЬ **19.50 Українські комунікати,** 20.15 Концерт, 22.30 Віденська музика, ГАМБУРҐ 20.30 „Вільний Стрілець" оп. Вебера, ЛЬОНДОН 20.00 Промова англ. короля, 21.00 Радіокабарет, ПРАҐА 20.00 Концерт, ШТРАСБУРҐ 20.30 Концерт (Бетовена), 21.30 Сучасні муз. комедії.

ЧЕТВЕР, 25. ТРАВНЯ 1939.

БІЛГОРОД 21.00 Народ. музика, БЕРОМІНСТЕР 20.45 Сучасна музика, БРАТИСЛАВА 20.35 Пісні Белії (конц.), ВІДЕНЬ **19.50 Українські комунікати,** 20.15 Радіокабарет, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 20.15 „Роберт Кох" радієві пісеньки, 21.00 Концерт, 22.30 Тріо Крайцера, ФЛЬОРЕНЦІЯ 21.00 Розривкова музика, 22.10 Танкова музика, ЛЬОНДОН 21.00 „Прощання Донжуана" (муз. слух.), МІЛЯНО 21.00 „Пеер Ґінт" Ібсена, МІНХЕН 21.00 Концерт солістів (Шуберт), ПРАҐА 20.50 XI. Симфонія Бетовена, РИМ 21.00 „Корабель-привид" Вагнерівська опера, СОФІЯ 20.00 Розривк. музика, 21.00 Камер. концерт, 22.00 Танк. музика, СТУТҐАРТ 20.00 Муз. слуховище, 22.30 Танк. музика.

Радіокутик.

ЯПОНСЬКЕ РАДІО.

Воєнні відомости, що наспівають „на гаряче" з китайського фронту, та відомости про потенціяльну війну з европейського фронту, виповнили значну частину часу, що були призначили попередньо у програмах японського радія на авдиції культурного характеру. Незалежно від того японське радіо хоче зберегти у значній мірі ці програмові елементи, які були для японських слухачів мов би „оком у світ". Наперекір здогадам, японське радіо надає гутірки про держави, які Японія вважає за ворожі, як Англія та Франція. Японія зовсім вільно дозволяє представникам тих держав висказуватися перед мікрофоном. Треба ствердити, що в цій ділянці, японське радіо виїнятково ліберальне. Одначе чужинці небагато користають з цих авдицій, наданих у японській мові. А тому що на право користуватися короткохвильним приймачем обовязує спеціяльний дозвіл — рідко коли можуть чужинці слухати програм із батьківщини. Цим певно пояснюється великий запал чужинців до студіювання японської мови. Завдяки тому, що тепер приїхала до Японії більша кількість жидівських емігрантів з Німеччини, японське радіо придбало нові сили в музичній та композиторській ділянці.

Незмінно виріжняється знаменитою якістю

„Backin" dra OETKERA

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, дня 23. травня 1939.

1 кг. масла десер. бльок без опак.	[illegible]
1 кг. масла бочк. з опак.	[illegible]
1 л. молока	зол. 0.17—0.18
1 кі. яєць	зол. 0.06

Тенденція на масло знижкова; на молоко та яйця вдержана.

ОПОВІСТКИ.

Заг. Збори Львів. Клюбу Ситківкарів відбудуться 6. червня ц. р. в год. 6-ій ввечір у домівці „Молодої Громади" при вул. Косцюшка ч. 1 зі звичайним порядком нарад. — Виділ. 1069

Оферти на віднову церкви св. О. Николая у Львові вносити на адресу уряду парохіяльного Жовківська 26 до 30. травня 1939. Свщ. В. Лончина. 1064

КУПНО — ПРОДАЖ

ПЛАСТОВІ убрання 4.40, хлопячі білові сорочки 1.50, наймодніші [illegible] 2.00, піжамки, окарпитки та усе для дитини. „Сьвят Дзєцка", Львів, Сикстуська 2. 1066 1-3

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ, гумові, черевні, ниркові, проти усування матиці з ґарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2741 54-?

КОВДРИ, ПОСТІЛЬ — Зеніт, Львів, Казимирівська 5. Найдешевше бо з власної [illegible] 21-22

50 золотих Ледівні
ГЕРМЕТИЧНІ САНА
дають за 10 сотиків леду — 3 дні [illegible] леду — найдешевше прямо у фабриці Сикстуська ч. 18. (ріг Косцюшка). 6-?
1015

РОВЕРИ ДНІСТЕР НАЙЛІПШІ
966 6—15

Присилайте передплату!

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошенеі шпальти.

1 мм одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . зол. 0.25
1 мм одношпальтовий в тексті і новинках . зол. 0.60
1 мм одношпальтовий на першій сторінці . зол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:
матримоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0.15
купно, продаж, вимани і т. п. . . . . зол. 0.10
шукаючі праці . . . . . зол. 0.05
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . зол. [illegible]
Остання сторінка 1/2 . . . . . зол. [illegible]
Остання сторінка 1/4 . . . . . зол. [illegible]
Остання сторінка 1/8 . . . . . зол. [illegible]

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkyj Wydawca: Spółka Wyd. „Diło", Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Diło", Lwów, Rynek 10.
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.